

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนก จันทร์ฯ. (2534). **คู่มือครูเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในหน้าที่ครู**. กรุงเทพมหานคร: กองทุนสงเคราะห์นักเรียน โรงเรียนมัลกากลังกาสันพิทยาคม.
- กิวิสรา วัฒนากร, บรรณาธิการ. (2535). **คู่มือครูประจำชั้นระดับประถมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). **ข้อมูลการศึกษาของประเทศไทย ปีการศึกษา 2545**. กรุงเทพมหานคร: 21 เช็นจูรี จำกัด.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2543). **แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา: เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิมพ์ดี.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิริกหวนกรภาพฟิก.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ คุรุสภากาดพระร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2544). **มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก: ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิมพ์ดี.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). **รายงานการประเมินผลการปฏิรูป การเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำปักเจริญผล.
- ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. (2544). **การวิจัยในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. ชลบุรี: โรงพิมพ์งามช่าง.
- จันดี แซ่ดัน. (2544). **การวิเคราะห์ความเหมาะสมของวิธีการประเมินตัวบ่งชี้มาตรฐานการศึกษาโดยการประเมินผลภายนอก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา วิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตเวชศาสตร์สงเคราะห์, มูลนิธิ. (2544). **คู่มือความฉลาดทางอารมณ์**. กรุงเทพมหานคร: กรมสุขภาพจิต.

- จุไ วรศักดิ์โยธิน. (2519). การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาขั้นสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาตรี เกิดธรรม. (2544). อายากทำวิจัยในชั้นเรียนแต่เขียนไม่เป็น. กรุงเทพมหานคร: เลี้ยงเชียง.
- ชาตรี มณีโภศล และ ฤกวรรณ์ สถาপงศ์. (2545). ความหมายและความสำคัญของสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรใหม่. สารานุกรม 4 (พฤษภาคม 2545): 52-53.
- ชาตรี สำราญ. (2544). วิจัยง่ายๆ สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิดศศรี - สุษัชดิวช์.
- ucci วงศ์รัตนะ, วันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์ และ ศิณิกาญจน์ โกสุมภ์. (2544). การวิจัยเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: จำกัด ก.พล (1996).
- ทิศนา แรมมนี. (2538). การเขียนคู่มือและแบบฝึกปฏิบัติ ในรายงานการสัมนาการผลิต หนังสือทางวิชาการอย่างมีคุณภาพ, หน้า 121 – 124. 28 – 29 กรกฎาคม 2538 ณ โรงแรมอมารี อดคิด รีสอร์ต พัทยา จ.ชลบุรี
- ทิศนา แรมมนี. (2536). ช่วยครูฝึกประชาธิปไตยให้แก่เด็ก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรยุทธ พึงเที่ยร. (2543). คู่มือครุยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: สูตรไฟศาลา.
- นงลักษณ์ วิรชัย. (2541). สถิติการศึกษาและแนวโน้ม. ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัสดำเนา)
- นวรัตน์ พูนไย. (2545). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการใน ชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทวน สวัสดิภูมิ. (2540). เส้นทางการพัฒนาครุนภกิจ: การวิจัยรายกรณีของครูดีเด่น ระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิยา บุญสวัสดิ์. (2545). การพัฒนาแนวทางการเก็บข้อมูลโรงเรียนสำหรับผู้ประเมิน ภายนอก. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิศา ฐูโต. (2540). การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร: พี เอ็น การพิมพ์.
- แนะนำการศึกษาและอาชีพ, ศูนย์, กรมวิชาการ. (2540). กิจกรรมแนะนำนักเรียน (คู่มือ ครุ). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

บุณยาพร จิมพลอย. (2544). ผลการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประกอบ มนีโรจน์. (2544). เรียนรู้สู่การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อีซี.

ประภัสสร วงศ์ตี. (2540). กระบวนการและการใช้ผลการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูนักวิจัยในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประยุกต์ ประทุมพิพิ. (2539). 31 เคล็ดลับสู่การเป็นครูมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: ต้นข้อ แกรมมี่.

พัชราภา สาตรอด. (2545). กระบวนการและการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมือใหม่ศึกษา: การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิทักษ์ ม้ายอส. (2543). การศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในยุทธวิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์พร อรุณอร่ามอัมพร. (2544). การพัฒนาแบบรายงานการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนรายบุคคล: กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, พเยาว์ ยินดีสุข และ ราชน พีรี. (2544). วิจัยในชั้นเรียน: หลักการสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: มาสเตอร์กรุ๊ปเนชั่นท์

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และ คงจะ. (2545). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา 2. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, สุวัฒนา อุทัยรัตน์ และ กมลพงษ์ บัณฑิตยานนท์. (2544). แนวคิดและแนวปฏิบัติสำหรับครูมือใหม่ศึกษาเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บพิชการพิมพ์.

พีรพัฒน์ วงศ์พรม. (2533). สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เอกสารศึกษา 10.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพราพรรณ โภมลมาลย์, ดวงชัย ผลชีวน และ พรเพ็ญ ทองสินมา. (2538). **ช่วยครูคิด.**

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

เยาวภา เจริญบุญ. (2537). การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูมือใหม่ศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัย
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เยาวรัตน์ จันดาภุล. (2523). การสร้างคู่มือกิจกรรมการสอนเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลัดดา นีละมณี. (2531). **คู่มือครูอนุบาล: เตรียมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตบูรณาการ**
ตามแนวการจัดประสบการณ์ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 พุทธศักราช 2522. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ

วรรณี แคมเกตุ. (2546). การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินผู้เรียน ใน สุวิมล ว่องวนิช
(บรณนาธิการ), การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่, หน้า 35-37. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วันธนา ชูช่วย. (2533). การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมือใหม่ศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชัย วงศ์ไหญ์. (2545). **เงื่อนไขแห่งความสำเร็จ ของหลักสูตรสถานศึกษา. สารปฏิรูป 4**
(กุมภาพันธ์ 2545): 54-55.

วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). **คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการ**
ศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานทดสอบทางการศึกษา.

วิชาการ, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). **หลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช**
2535. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การวัสดุส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

วิชาการ, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช**
2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การวัสดุส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

วิพร เหลืองวิริยะแสง และคณะ. (2525). **คู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอน สำหรับการ**
ประชุมปฏิบัติการ ภาคการจัดการเรียนการสอน สำหรับอาจารย์ใหม่ ปีการศึกษา
2524. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริชัย กาญจนวاسي, ทวีวัฒน์ ปิตยานันท์ และ ติเรก ศรีสุโข. (2544). การเลือกใช้สกิดที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บุณศิริการพิมพ์.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2541). คู่มือครู การคิดและ การสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย, สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2539). คู่มือผู้บริหาร นักเรียนการพัฒนานักเรียนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สกาวรัตน์ ชุมเชย. (2543). การนำเสนอรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการสำหรับการพัฒนาครู ประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัย การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สถาบัน. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่ม สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมพร สุทธศนีย์, ม.ร.ว. (2544). จิตวิทยาการปักครองชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สริยา ทองสมัคร. (2538). สาเหตุในการทำแล้วไม่ทำวิจัยทางการศึกษาของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เอกสารศึกษา 3. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัมมา วนิชย์. (2544). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้: จากประสบการณ์สู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. สุรินทร์: รุ่งอรุณเกียรติอฟฟิเช็ค.
- สุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น, สถาบัน. กรมสุขภาพจิต. (2544). ก้าวใหม่ๆ งานสุขภาพจิตโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: วงศ์กมล โปรดักชั่น.
- สุชาดา บรรกิติวงศ์. (2546). ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ ใน สุวิมล ว่องวนิช (บรรณาธิการ), รวมบทความการประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่, หน้า 280.
- พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนา ณ สุโคลง. (2545). การสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา วิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฤกษ์ จันวนิช. (2546). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2545). การวิจัยชั้นเรียนเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ (ของครู). ใน พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ ลัดดา ภู่เกียรติ และ สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (บรรณาธิการ), นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ สำหรับครุยุคปฏิรูปการศึกษา เล่ม 2, หน้า 17 – 43. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2538). แนวคิดและรูปแบบเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน. ใน ลัดดา ภู่เกียรติ (บรรณาธิการ), เสน่หังสู่การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บพิธการพิมพ์.
- สุวิมล ว่องวนิช. (2544). คู่มือการประเมินผลภายในของสถานศึกษาตามมาตรฐาน การศึกษา: การออกแบบระบบการประเมินผลภายใน. พิมพ์ครั้งที่ 2.
- กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุวิมล ว่องวนิช. (2544). คู่มือการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร.
- สุวิมล ว่องวนิช. (2543). แนวคิดและหลักการของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. ประมวลบทความนวัตกรรม. (มกราคม 2543): 156-183.
- สุวิมล ว่องวนิช. (2546). รวมบทความการประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวนิช และสุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2546). การประเมินเพื่อรู้จักผู้เรียน ใน สุวิมล ว่องวนิช (บรรณาธิการ), รวมบทความการประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่, หน้า 88. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อราเครีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2546). คู่มือปฏิบัติการเรียนการสอนยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: ธรรม กมลการพิมพ์
- อ้อมทิพย์ เมฆรักษารวนิช. (2523). การสร้างคู่มือเรียนทางวิทย์และไปรษณีย์สำหรับวิชา สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3 ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสे�ตทศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จำรมาน. (2537). การวิจัยของครู. เล่มที่ 15. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด พนนพ์พับบลิชิ่ง.

อุทุมพร จำรมาน. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนและโรงเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พันนี่.

ภาษาต่างประเทศ

- Eisenhart, M. and Borko, H. (1993). *Designing Classroom Research. Themes, Issues, and Struggles*. Massachusetts: A Division of Simon & Schuster.
- Jegedo, O. and Taplin, M. (2000). Trainee teacher's perception of their knowledge about expert teaching. *Education Research*. Vol.42(3), (Winter): 287-308.
- Kelly, C. O. (2002). *Teacher research as a self – extending system for practitioners*. Available: <http://cdnet3.car.chula.ac.th/hwweda/detail.nsp> (June, 16 2003)
- Nicholls, G. (1999). *Learning to teach. A handbook for primary & secondary school teachers*. 1rd London: Saxon Graphics, Derby.
- Moriarty, V. Edmonds, S., Balatchford, P. and Martin, C. (2001). Teaching young children: perceived satisfaction and stress. *Education Research*. Vol. 43(1), (Spring): 33-38.
- Wallace, G., Larsen, S. C. and Elksnin, L. K. (1992). *Educational assessment learning problems testing for Teaching*. America: A Division of Simon & Schuster.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิผู้ให้ข้อมูลสำหรับนำไปพัฒนาคู่มือการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน
สำหรับครุ�อยด์ศึกษา จำนวน 17 ท่าน**

**กลุ่มที่ 1 ศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการทำหลักสูตรสถานศึกษา ผู้มีความรู้ ความเข้าใจ
ประสบการณ์ ในการแนะนำและให้ความรู้แก่ครูในการทำหลักสูตรสถานศึกษา จำนวน 3 ท่าน**

รายชื่อ	ตำแหน่ง / หน้าที่/ ประสบการณ์	หน่วยงาน
1. อาจารย์ธรัช แก้วอนันต์	ศึกษานิเทศก์เขต 1 ผู้ประเมินสถานศึกษาช่วย โรงเรียนในการทำหลักสูตรติดตามตรวจสอบ การทำเนินงาน	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1
2. อาจารย์ถวัลย์ จันทร์เพ็ง	ศึกษานิเทศก์เขต 1 จัดฝึกอบรมครูในการทำ หลักสูตรสถานศึกษา เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ประกัน คุณภาพการศึกษาและประเมินสถานศึกษา	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1
3. ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ	หัวหน้าคณบดีศึกษานิเทศก์เขต 1 เป็นวิทยากรในเรื่องการพัฒนาหลักสูตร ช่วย เหลือโรงเรียนเรื่องการทำหลักสูตรสถานศึกษา นิเทศ ดูแล ติดตามการปฏิบัติงานของโรงเรียน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1

**กลุ่มที่ 2 นักวิชาการด้านการศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจ มีประสบการณ์ วิสัยทัศน์ในเรื่อง
การทำวิจัยในชั้นเรียน การใช้ข้อมูลนักเรียนเพื่อการวิเคราะห์คุณลักษณะนักเรียนและวิเคราะห์
ปัญหานักเรียน มีความเชี่ยวชาญและเป็นวิทยากรเกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการ จำนวน 3 ท่าน**

รายชื่อ	ตำแหน่ง / หน้าที่/ ประสบการณ์	หน่วยงาน
4. อาจารย์พิมลรัตน์ สภาນุชาติ	จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ จัดฝึกอบรมครูในการทำวิจัยปฏิบัติ การตามโรงเรียน ในปี พ.ศ.2546 ไม่ต่ำกว่า 20 ครั้ง	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1
5. อาจารย์ไกรเดช ไกรสกุล	ทำเรื่องระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ร่วมกับกรมสุขภาพจิต จัดอบรมครูทำวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน	สถาบันวิจัยและพัฒนา อาคารแก้วเจ้าของ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
6. อาจารย์พิทักษ์ ม้าอ้อส	อาจารย์ 1 ช่วยราชการฝ่ายพัฒนาบุคลากร ฝ่ายวัดและประเมินผลโครงการพัฒนาการ ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา	สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการ ศึกษา สำนักงานการศึกษา ชั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 3 อาจารย์นักวิจัย ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ มีประสบการณ์ในการซ่อมครุในโรงเรียน ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน จำนวน 1 ท่าน

รายชื่อ	ตำแหน่ง / หน้าที่ / ประสบการณ์	หน่วยงาน
7. อาจารย์กมนลรัตน์ แดงสว่าง	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่าย มัธยม เป็นที่ปรึกษาของครุในโรงเรียนในการ ทำวิจัยปฏิบัติการ ของโครงการวิจัยและ พัฒนาเพื่อการปฏิบูพากการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน	ฝ่ายวิจัย โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

**กลุ่มที่ 4 อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการใช้ข้อมูลนักเรียน เป็นอาจารย์ที่ได้รับการยอมรับจาก
ทางโรงเรียนที่ผู้วิจัยได้รับการเสนอแนะจากท่านผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 2 ว่าเป็นโรงเรียนที่มีระบบการ
จัดข้อมูลนักเรียนเพื่อการวิเคราะห์นักเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่เชี่ยวชาญในเรื่องการ
ใช้ข้อมูลนักเรียน**

รายชื่อ	ตำแหน่ง / หน้าที่ / ประสบการณ์	หน่วยงาน
8. อาจารย์ศุลีพร ศุภชาดาพงศ์	อาจารย์ฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ประจำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	โรงเรียนศรีอุตรดิษฐ์
9. อาจารย์สมพิศ แดงวงศ์	อาจารย์แนะแนว	โรงเรียนศรีอุตรดิษฐ์
10. อาจารย์ศิริพงษ์ พูลเทียบวรัตน์	หัวหน้างานแนะแนว	โรงเรียนสันติราษฎร์

**กลุ่มที่ 5 อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
ผู้วิจัยเลือกเป็นโรงเรียนกรณีศึกษา**

รายชื่อ	ตำแหน่ง / หน้าที่
11. ผศ. วรรณฯ ฤทธະกุล	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
12. อาจารย์เกษม เทยชุม	รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรมนักเรียน
13. อาจารย์ทศนีย์ ศรีพิพัฒน์	อาจารย์แนะแนว
14. รองศาสตราจารย์ศักดา บุณย์ໄวงใจน์	ที่ปรึกษาของคณบดี และผู้อำนวยการ ประธานคณะกรรมการบริหารระบบคุณภาพ
15. อาจารย์ศิริรักษ์ ศิริรักษ์กุล	อาจารย์ประจำห้องพยาบาล
16. อาจารย์พิชุลดาวัลย์ ศุภอุทุมพร	อาจารย์ประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4
17. อาจารย์วันทนna ทวีคุณธรรม	อาจารย์ประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน
สำหรับครูมัธยมศึกษา**

รายชื่อ	ตำแหน่ง / หน้าที่ / ประสบการณ์	หน่วยงาน
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกนล ไตรวิจิตรคุณ	อาจารย์ประจำภาควิชา วิจัยการศึกษา	ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์สกาวรัตน์ ชุมเฉย	อาจารย์ ช่วยราชการฝ่ายพัฒนา บุคลากร ฝ่ายวัดและประเมินผลโครงการ พัฒนาการศึกษาระดับขั้นมัธยมศึกษา	สำนักพัฒนานวัตกรรมการ จัดการศึกษา สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
3. อาจารย์พิทักษ์ ม้ายอส	"	"
4. อาจารย์กรรณินการ์ บำรุง	ศึกษานิเทศก์คุณเกียรติภักดีทำวิจัยใน ขั้นเรียนของครู	ฝ่ายวิจัยและพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู กระทรวงศึกษาธิการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรรณा ฤทธະฤกุล	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. อาจารย์เกษม เจริญ	รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน	ฝ่ายกิจการนักเรียน โรงเรียนสาธิตจุฬา ^ล ลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. อาจารย์พันธุ์ศรีพัฒน์	อาจารย์แนะแนว	ฝ่ายแนะแนว โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบประสิทธิภาพของคู่มือการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน
สำหรับครูมัธยมศึกษา โดยการทดลองใช้**

รายชื่อ	ตำแหน่ง / หน้าที่ / ประสบการณ์	หน่วยงาน
8. อาจารย์พิชญาลัย ศุภอุทุมพร	อาจารย์ประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4	หมวดวิชาชีววิทยาศาสตร์ โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. อาจารย์วันทนนา ทวีคุณธรรม	อาจารย์ประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6	หมวดวิชาสังคมศึกษา โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ (บันคิดศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680
ที่ ศธ.0512.6(2770.0603)/1021 วันที่ 2 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)

ด้วย นางสาวกิติยา ภมรคล นิสิตชั้นปริญญาโท ภาควิชาวิจัยการศึกษา สาขาวิชา
วิจัยการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาคู่มือการวิเคราะห์ปัญหา
นักเรียนสำหรับครูมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม เป็นอาจารย์ที่
ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ อาจารย์เกشم เหยชุม (รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบประดิษฐภาพของคู่มือฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ อาจารย์เกشم เหยชุม เป็นผู้ทรง
คุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

กม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/1017

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

2 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยกับบุคลากรในสังกัด

เรียน ดร.พิทักษ์ นิลพคุณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวกิติยา ภัมรคล นิสิตชั้นปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาบริการศึกษา สาขาวิชาบริการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาคู่มือการวิเคราะห์ปัญหานักเรียนสำหรับครูมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ กับรองผู้อำนวยการ และอาจารย์ประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวกิติยา ภัมรคล ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๗๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ภาคผนวก ค

แบบตรวจสอบประสิทธิภาพ ประกอบการใช้คู่มือ
การวิเคราะห์ปัญahanักเรียนสำหรับครุமัชยมศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบประสิทธิภาพ ประกอบการใช้คู่มือวิเคราะห์ปัญหานักเรียน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบประสิทธิภาพประกอบการใช้คู่มือฯ นี้ ประกอบไปด้วย 4 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 แบบสังเกตสำหรับครูประกอบการใช้คู่มือ
 - ตอนที่ 2 การตรวจสอบความครอบคลุมประเด็นสำคัญต่างๆ ของคู่มือฯ
(ตามหลักการเขียนคู่มือที่ดี ของทิศนา แรมมณี, 2538)
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ / การแก้ไข ในส่วนของรายละเอียดต่างๆ ภายใต้คู่มือฯ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคู่มือฯ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป
 - ตอนที่ 4 ผลการใช้คู่มือ
2. แบบประเมินนี้ใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการปฏิบัติงานของท่าน

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นางสาวกิติยา ภมรคล
นิสิตชั้นปีที่ 2 ภาควิชาวิจัยการศึกษา
(01 - 4940249)

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตอนที่ 1 แบบสั้นเกตสำรวจรับครุประกอบการใช้คูมีอ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงที่ท่านพบจากการใช้คูมีอ และเติมข้อความ

ในช่องว่างที่ กำหนดไว้ที่ตรงกับความเป็นจริงจากผลของการใช้คูมีอ ๆ

1. ท่านใช้เวลาในการศึกษาทำความเข้าใจคูมีอเล่มนี้ทั้งหมดเป็นเวลา
ชั่วโมง / นาที
2. ท่านใช้เวลาในการศึกษาในส่วนที่ 1 เป็นเวลา ชั่วโมง / นาที
3. ท่านใช้เวลาในการศึกษาในส่วนที่ 2 เป็นเวลา ชั่วโมง / นาที
4. ท่านสามารถทราบได้ว่าในคูมีอนี้มีส่วนประกอบที่สำคัญ และมีรายละเอียดอะไรบ้างจะไร
 ใช่ ไม่ใช่ เพราะ.....
5. ภายนลังจากการใช้คูมีอี้ ทำให้ท่านสามารถบอกได้ว่าขั้นตอนการวิเคราะห์ปัญหานักเรียนจะต้องทำอย่างไรบ้าง
 ใช่ ไม่ใช่ เพราะ.....
6. จากการศึกษาคูมีอในส่วนที่ 1 ทำให้ท่านได้มองเห็นแนวทาง และมีเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น
 ใช่ ไม่ใช่ เพราะ.....
7. ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระในส่วนที่ 1 เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเพื่อนำไปใช้เป็นเป้าหมาย และทิศทางในการพัฒนานักเรียน
 ใช่ ไม่ใช่ เพราะ.....
8. ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระที่นำเสนอด้วยขั้นตอนที่ 2 มีความครอบคลุม และเพียงพอในการนำไปวิเคราะห์ปัญหานักเรียน
 ใช่ ไม่ใช่ เพราะ.....
9. เครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคลในขั้นตอนที่ 2 ที่นำเสนอด้วย 2 หน้า 25 – 27 นี้ ท่านคิดว่ามีความเหมาะสมและเพียงพอในการที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล
 ใช่ ไม่ใช่ เพราะ.....
10. ท่านใช้เวลาในการบันทึกผลลงในตารางวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล. ชั่วโมง / นาที

11. ท่านใช้เวลาในการบันทึกผลลงในแบบแสดงปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ชั่วโมง/ นาที
 13. แบบแสดงการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในขั้นตอนที่ 3 หน้าที่ 28-31 ทำให้ท่านได้
 ปัญหาที่สำคัญ จำเป็นที่สุดที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

ใช่ ไม่ใช่ เพราะ.....

14. ท่านใช้เวลาในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในขั้นตอนที่ 3 ชั่วโมง/ นาที
 15. ท่านคิดว่าการใช้แผนภาพ เวนน์-ออยเลอร์ ในการจำแนกกลุ่มปัญหาออกเป็น 7 กลุ่ม มีความ
 หมายความ

ใช่ ไม่ใช่ เพราะ.....

15. จากขั้นตอนที่ 4 ถึงขั้นตอนที่ 6 ทำให้ท่านได้ปัญหาที่สำคัญ จำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไขที่
 เกิดขึ้นในห้องเรียนของท่าน

ใช่ ไม่ใช่ เพราะ.....

16. ท่านใช้เวลาในการบันทึกข้อมูลในขั้นตอนที่ 4 ถึงขั้นตอนที่ 6 เป็นเวลา ชั่วโมง/ นาที
 17. ท่านคิดว่าความมีแผนภาพสรุปกระบวนการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน ดังเช่นหน้า 37 สำหรับครู
 ประจำชั้น

ใช่ ไม่ใช่ เพราะ.....

18. คุณมีอเล่นนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ปัญหานักเรียนสำหรับโรงเรียนอื่นๆ
 ที่ไม่ใช่โรงเรียนสาธิตฯ ฟังก์ชันนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการดำเนินการของ
 โรงเรียนสาธิตฯ เป็นแบบอย่างแก่โรงเรียนอื่นๆ)

ใช่ ไม่ใช่ เพราะ.....

19. ประโยชน์ที่ท่านได้จากการใช้คุณมีอเล่นนี้ คือ.....

20. ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของคุณมีอ คือ

ขอขอบพระคุณมากรนะครับที่กรุณาให้ข้อมูล

**ตอนที่ 2 การตรวจสอบความครอบคลุมประเด็นสำคัญต่างๆ ของคู่มือฯ
(ตามหลักการเขียนคู่มือที่ดี ของพิศนา แขนมณี, 2538)**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับรายละเอียดของคู่มือฯ ที่มีความครอบคลุมประเด็นสำคัญต่างๆ ดังต่อไปนี้ เพียงเครื่องหมายเดียว

ที่	สิ่งที่ตรวจสอบ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	มีการระบุขั้นตอนว่าเป็นคู่มือที่เขียนขึ้นสำหรับใคร					
2	มีการกำหนดด้วตถุประสงค์อย่างชัดเจนว่าต้องการให้ผู้ใช้ได้อะไรบ้าง					
3	มีส่วนจุงใจว่าคู่มือนี้จะช่วยผู้ใช้ได้อย่างไร					
4	มีส่วนที่ให้หลักการหรือความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ใช้					
5	มีส่วนที่เป็นคำแนะนำแก่ผู้ใช้ในการเตรียมตัว หรือ เตรียมศึกษาข้อมูลต่างๆ เพื่อการวิเคราะห์ปัญหา นักเรียน					
6	มีส่วนแนะนำผู้ใช้เกี่ยวกับขั้นตอนการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน ซึ่งมีความครอบคลุมประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้					
	6.1 ความถูกต้องของสาระความรู้ ในการช่วยให้วิเคราะห์ปัญหานักเรียนได้จริง					
	6.2 ความเพียงพอ ของข้อมูล / รายละเอียดต่างๆ					
	6.3 ความเหมาะสมของการเรียงลำดับขั้นตอน					
	6.4 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน					
	6.5 มีความครอบคลุมของสาระต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน					
7	มีการใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อให้ใช้คู่มือได้สะดวกขึ้น ดังต่อไปนี้					
	7.1 การจัดรูปเล่มมีความเหมาะสม					
	7.2 ขนาดและการเลือกตัวอักษรมีความเหมาะสม					
	7.3 การใช้รูปภาพ และสื่อความเหมาะสม					
	7.4 การใช้แผนภาพช่วยให้เข้าใจขั้นตอนต่างๆ ใน การวิเคราะห์ปัญหานักเรียนได้มากยิ่งขึ้น					
8	ตัวอย่างเครื่องมือที่นำเสนอเป็นประโยชน์กับผู้ใช้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ / การแก้ไข ในส่วนของรายละเอียดต่างๆ ภายในคู่มือฯ
เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคู่มือฯ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

หัวข้อสำคัญ	หน้าที่	ข้อเสนอแนะ / การแก้ไข
คำนำ		
สารบัญ		
บทนำ	ก	
แผนภาพที่ 1	ข	
จุดมุ่งหมาย	ค	
ส่วนประกอบของคู่มือ	ง-ณ	
แผนภาพที่ 2	ง	
คำแนะนำในการใช้คู่มือ	ญ	
ส่วนที่ 1	1	
แผนภาพที่ 3	2	
หลักสูตรฯ	3	
ตัวบ่งชี้ในการประเมิน	4	
มาตรฐานการศึกษา	5-6	
คุณลักษณะขั้นพึง	7	
ประสงค์ของโรงเรียน		
ตารางที่ 2	8-10	
แผนภาพที่ 4	11	
แนวทางการประเมินฯ	12	
มาตรฐานที่ 1	13-16	
ส่วนที่ 2	17	
แผนภาพที่ 5	18	
การวิเคราะห์ปัญหาฯ	19	
ขั้นตอนที่ 1	20-22	
ขั้นตอนที่ 2	23-27	
ขั้นตอนที่ 3	28-31	
ขั้นตอนที่ 4	32	
ขั้นตอนที่ 5	33-34	
ขั้นตอนที่ 6	35-36	
แผนภาพสรุป	37	

ข้อเสนอแนะ.....

ตอนที่ 4 ผลการใช้คุณมือ¹
การวิเคราะห์ปัญahanักเรียนก่อนการใช้คุณมือ

1. ปัญหาของนักเรียนที่ครูพบคือ

- 1).....
 2).....
 3).....

2. ครูทราบว่ามีนักเรียนคนใดบ้างที่เกิดปัญหา

ไม่ทราบ **ไม่แน่ใจ**

ทราบว่า นักเรียนที่มีปัญหา มีทั้งหมด คน

ได้แก่.....

3. ครูมีรูปแบบและแนวทางในการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน

**4. ครูใช้เงื่อนไขอะไรบ้าง ในการกำหนดสภาพปัญหาของนักเรียน หรือเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
ปัญหา**

**5. ครูสามารถบอกได้ว่ามีนักเรียนในห้องที่เกิดปัญหาต่างๆ ทั้งหมดกี่คน และแต่ละคนเกิดปัญหา
อะไรบ้าง**

ได้ เพราะ

ไม่แน่ใจ เพราะ

ไม่ได้ เพราะ

6. ปัญหาในห้องเรียนมีมากน้อยแค่ไหน ดังนั้นครูมีการพิจารณาเลือกลำดับของปัญหาที่จะ
นำมาแก้ไขอย่างไรบ้าง

7. กระบวนการหรือรูปแบบในการวิเคราะห์ปัญหาเป็นอย่างไร

ตอนที่ 4 ผลการใช้คู่มือ
การวิเคราะห์ปัญหานักเรียนหลังการใช้คู่มือ

1. ปัญหาของนักเรียนที่ครูพบคือ

.....

.....

.....

2. ครูทราบว่ามีนักเรียนคนใดบ้างที่เกิดปัญหานี้

ไม่ทราบ ไม่แน่ใจ

ทราบว่าบ้านนักเรียนที่มีปัญหานี้มีทั้งหมด คน

ได้แก่

3. ครูมีรูปแบบและแนวทางในการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน

.....

.....

4. ครูใช้เงื่อนไขอะไรบ้าง ในการกำหนดสภาพปัญหาของนักเรียน หรือเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
ปัญหา

.....

.....

5. ครูสามารถบอกได้ว่ามีนักเรียนในห้องที่เกิดปัญหาต่างๆ ทั้งหมดกี่คน และแต่ละคนเกิดปัญหา
อะไรบ้าง

ได้ เพราะ

ไม่แน่ใจ เพราะ

ไม่ได้ เพราะ

6. ปัญหาในห้องเรียนมีมากน้อยแค่ไหน ดังนั้นครูมีการพิจารณาเลือกลำดับของปัญหาที่จะ
นำมาแก้ไขอย่างไรบ้าง

.....

.....

7. กระบวนการหรือรูปแบบในการวิเคราะห์ปัญหาเป็นอย่างไร

.....

.....

8. เมื่อครูใช้คู่มือการวิเคราะห์ปัญahnักเรียนนี้แล้ว มีสิ่งที่แตกต่างไปจากรูปแบบการวิเคราะห์ปัญหาของครูแบบเดิมหรือไม่อย่างไร

- แตกต่างไปจากเดิมมาก
- แตกต่างไปจากเดิมปานกลาง
- ไม่มีความแตกต่างจากรูปแบบเดิมเลยเลย

เหตุผล.....

9. ภายหลังจากการใช้คู่มือการวิเคราะห์ปัญahnักเรียนเล่มนี้แล้ว ครูคิดว่าประยุกต์ของคู่มือฯเล่มนี้ในการวิเคราะห์ปัญahnักเรียน เป็นเช่นใด

☐ มีประยุกต์มากที่สุด	☐ มีประยุกต์มาก	
☐ มีประยุกต์ปานกลาง	☐ มีประยุกต์น้อย	☐ ไม่มีประยุกต์เลย

เหตุผล.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
คู่มือการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน
สำหรับครุ�ธรรมศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คู่มือ

การวิเคราะห์ปัญahnักเรียนสำหรับครุமัชymศึกษา

ผลผลิตจากวิทยานิพนธ์เรื่อง
“การพัฒนาคู่มือการวิเคราะห์ปัญahnักเรียน สำหรับครุมัชymศึกษา”
โดยนางสาวกิติยา ภัมรคล

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม
ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัชym
พุทธศักราช 2546

คำนำ

จากสาระหลักในพระราชบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ว่าผู้เรียนทุกคน มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังนั้น การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญในเรื่องของการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนเอง ตลอดชีวิตได้ โดยเน้นความสำคัญของการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังที่ระบุไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรของสถานศึกษา และมาตรฐานการศึกษา

ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการที่จะนำพาเด็กเรียนให้มีความสามารถในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เหล่านี้ สิ่งสำคัญประการหนึ่งสำหรับครูคือ การใช้ ข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์สภาพและปัญหาของนักเรียน เพื่อให้ครูทราบว่าเด็กเรียนมีปัญหาอะไร จากนั้นครูจำเป็นต้องวิเคราะห์ต่อไปว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเข้มข้นและgradeทบทบกับเป้าหมาย คือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมาตรฐานด้านผู้เรียนอย่างไรบ้าง ดังนั้นในการวิเคราะห์ปัญหา ของนักเรียน ครูจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ มาตรฐานของผู้เรียน เพื่อใช้เป็นกรอบการวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียน อันจะช่วยให้ครูได้ สารสนเทศสำคัญเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตร สถานศึกษา และมาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน โดยที่ครูจะต้องติดตามเฝ้าสังเกตอยู่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูได้เข้าถึงข้อเท็จจริงแห่งปัญหาที่แท้จริงของนักเรียนอย่างทันการณ์ อันจะช่วยให้ครู สามารถช่วยเหลือในการปรับแก้ปัญหานักเรียนและจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนและนำพาเด็กเรียน ไปให้บรรลุคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล

คุณวิทยาพยากรณ์

สารต่างๆ ภายในคู่มือเล่มนี้เป็นผลมาจากการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาคู่มือการวิเคราะห์ ปัญหานักเรียนสำหรับครูมัธยมศึกษา” ซึ่งทำการศึกษาข้อมูลจากการศึกษารณีศึกษา โดย โรงเรียนสาธิตฯพัฒน์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ดังนั้นคู่มือเล่มนี้จึงพัฒนาขึ้นเพื่อให้มีความ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษา และบริบทต่างๆ ของทางโรงเรียน ดังนั้น เพื่อให้ คู่มือนี้เป็นสมือนอีกแนวทางหนึ่งเพื่อช่วยให้ครูหลายๆ ท่านวิเคราะห์ปัญหานักเรียนได้อย่างสะดวก และสอดคล้องกับสภาพปัญหาจริงๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขต ของการวิเคราะห์ปัญหาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่1เท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนใน ระดับชั้นนี้เป็นนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น และเป็นนักเรียนที่กำลังอยู่ในช่วงของการเปลี่ยน

ช่วงชั้นจากช่วงชั้นที่ 2 มาเป็นช่วงชั้นที่ 3 อีกทั้งเริ่มเข้าสู่สภาพและบริบททางการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา จึงเป็นภาวะของการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวในหลายๆอย่างย่อท่องเกิดปัญหา ขึ้นที่ครูประจำชั้นควรเฝ้าระวังและวิเคราะห์ปัญหาให้ทันท่วงที เพื่อมิให้ปัญหาต่างๆนี้เกิดขึ้นและติดตามนักเรียนต่อไปในระดับชั้นสูงขึ้นไปอีก เพราะยิ่งถ้าเป็นปัญหาที่สะสมมากขึ้นเท่าใด ปัญหาก็จะเติบโต แข็งแกร่งส่งผลให้การแก้ไขปัญหามีความลำบากมากขึ้นตามไปด้วย

คุณมีอเล่นนี้จึงพัฒนาขึ้นจากการศึกษาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโรงเรียน สาธิตฯพัฒนกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม และสภาพบริบทต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับท่านที่สนใจต้องการใช้คุณมีอเล่นนี้ ควรได้มีการศึกษาและทำความเข้าใจในเรื่องของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมาตรฐานด้านผู้เรียนจนเป็นที่เข้าใจเสียก่อน เพื่อที่จะทราบถึงทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนาด้านคุณลักษณะต่างๆ ของผู้เรียน จากนั้นจึงควรศึกษาต่อไปว่าทางโรงเรียนมีตัวอย่าง แนวทางการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างไร มีเครื่องมือ ร่องรอย หลักฐานอะไรบ้าง ที่เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ว่าสิ่งต่างๆ ที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้นสำหรับนักเรียนนั้น ทำให้นักเรียนได้เกิดคุณลักษณะหรือพัฒนาด้านคุณลักษณะ และมาตรฐานอย่างไรบ้าง อีกทั้งยังเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญเพื่อช่วยในการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน ด้วย และหากสถานศึกษาใดสนใจที่จะนำไปเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน สามารถนำไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสภาพทางบริบทตามสถานศึกษานั้นๆ ได้ต่อไป

ในโอกาสนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา สุวรรณเขตินิคม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณารับฟังและให้คำแนะนำ แนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งเสมอมา

ขอกราบขอบคุณท่านรองคณบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตฯพัฒนกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ที่กรุณารับฟังและให้คำแนะนำ แนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งเสมอมา ขอกราบขอบคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยการศึกษา คณานักวิจัยจากโรงเรียนสาธิตฯพัฒนกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ที่กรุณารับฟังและให้คำแนะนำ แนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งเสมอมา ขอกราบขอบคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิพัฒน์ อาจารย์เสริมศรี สวนไพรินทร์ อาจารย์เกشم เหยชุม อาจารย์กมลรัตน์ แดงสว่าง อาจารย์ทศนีย์ ศรีพิพัฒน์ อาจารย์เสริมศรี สวนไพรินทร์ อาจารย์ พิธุลาวัลย์ ศุภอุทุมพร อาจารย์วันทนna ทวีคุณธรรม และท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ วุฒิพงษ์ อาจารย์เกรเม อาจารย์สกาวรัตน์ ชุมเชย อาจารย์พิทักษ์ ม้ายอส และ อาจารย์กรณิการ์ บำรุง ชื่นทุกๆท่าน ณ ที่นี่ได้ให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัยในการให้คำแนะนำ ข้อมูลเอกสารทางวิชาการต่างๆ ขั้นมีประโยชน์ยิ่ง ต่อการพัฒนาคุณมีการวิเคราะห์ปัญหานักเรียนฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ

1. จุดมุ่งหมายของคู่มือฉบับนี้	๑
1.2 ส่วนประกอบของคู่มือฉบับนี้	๒
1.3 คำแนะนำในการใช้คู่มือ	๓

บทที่ 2 คุณลักษณะและมาตรฐานด้านผู้เรียน

2.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	๑
2.2 ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินผลภายนอกของสถานศึกษา ^{ตามมาตรฐานการศึกษา}	๔
2.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม	๗
2.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ทางโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ^{ฝ่ายมัธยมกำหนด กับความครอบคลุมของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการประเมินภายนอก}	๘
2.5 แนวทางการประเมินคุณภาพภายนอก: มาตรฐานด้านผู้เรียนและ นำเสนองานเก็บรวบรวมข้อมูลของทางโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม	๑๒

บทที่ 3 แนวทางและกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน
สำหรับครูประจำชั้น

๑๗

<u>ขั้นตอนที่ 1</u> รู้จักกับปัญหาของนักเรียนในแต่ละด้าน	๒๐
<u>ขั้นตอนที่ 2</u> พิจารณาปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล	๒๓
<u>ขั้นตอนที่ 3</u> จำแนกนักเรียนแต่ละคนให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มของปัญหา	๒๘
<u>ขั้นตอนที่ 4</u> เลือกกลุ่มปัญหาที่มีความสำคัญจำเป็นที่ควรได้รับการแก้ไข ^{หรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา ก่อน}	๓๒

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

<u>ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล</u>	33
<u>ในกลุ่มที่มีความรุนแรงของปัญหามากที่สุด</u>	33
<u>ขั้นตอนที่ 6 แสดงจำนวนปัญหาย่อยๆ ของนักเรียนเป็นรายบุคคล</u>	35
 บรรณานุกรม	 38

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

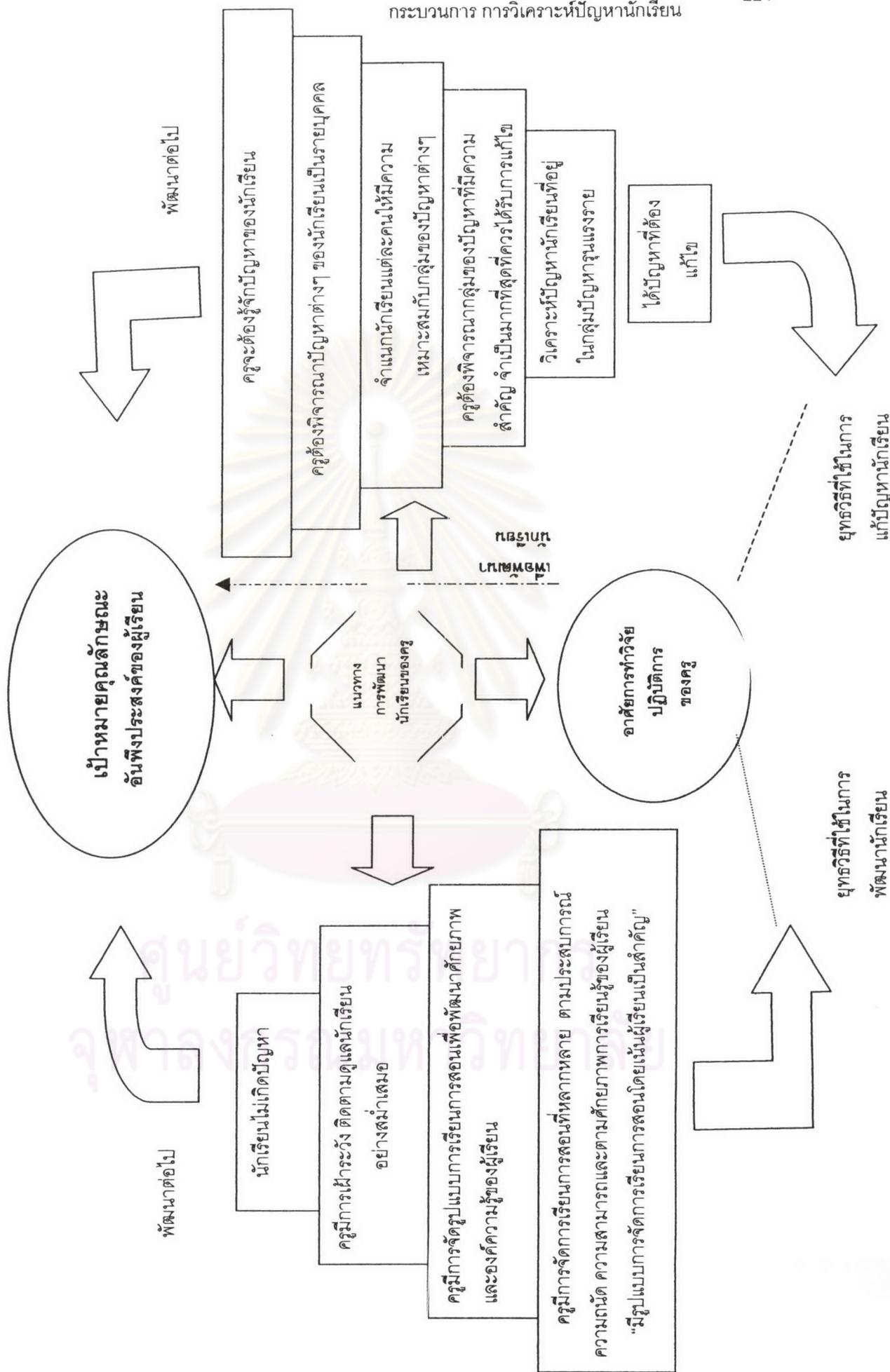
บทที่ 1

บทนำ

ในการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน ครูควรมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของผู้เรียน หรือมาตรฐานด้านผู้เรียนในการประเมินสถานศึกษาจากผู้ประเมิน ภายนอกเสียก่อน เพราะครูจะต้องมีเป้าหมายและทิศทางว่าจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิด คุณลักษณะและมาตรฐานไปในทิศทางใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องให้ผู้เรียนได้เกิดคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ตามที่โรงเรียนได้กำหนดเอาไว้เป็นอันดับแรก เมื่อครูได้ทราบถึงเป้าหมายและ ทิศทางในการพัฒนานักเรียนให้ไปตามทิศทางนั้นๆได้แล้ว สิ่งต่อมาที่จำเป็นสำหรับครู คือ ครูจะต้องรู้จักการใช้ข้อมูล วิธีการ และเครื่องมือต่างๆ ในการนำวิเคราะห์ว่า ณ ปัจจุบันนี้ นักเรียนในห้องเรียนของเรารวบรวมเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ในระดับใด ยังมีปัญหาอะไรบ้างที่เป็น อุปสรรคทำให้นักเรียนไม่สามารถดำเนินไปตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ซึ่งเมื่อครูสามารถทราบได้ ว่า นักเรียนของตนกำลังประสบปัญหาอะไรบ้างแล้ว ครูจะต้องเป็นผู้ที่วิเคราะห์ปัญหานั้นๆ ต่อไป ให้ได้ว่า การที่นักเรียนเกิดปัญหานี้ขึ้นนั้น เกิดจากสาเหตุอะไร เพราะอะไรจึงเกิดปัญหานี้ และ ลักษณะของปัญหานี้ทำให้นักเรียนไม่เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามข้อใดบ้าง เพื่อที่ครูจะได้ หาแนวทางแก้ไข และพัฒนานักเรียนให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีมาตรฐานตาม เป้าหมายที่คาดหวังไว้ทุกประการ

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

แผนภาพที่ ๕ แสดงแนวทางการพัฒนานักเรียนให้ไปสู่ศูนย์กลางและอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จุดมุ่งหมายของคู่มือฉบับนี้

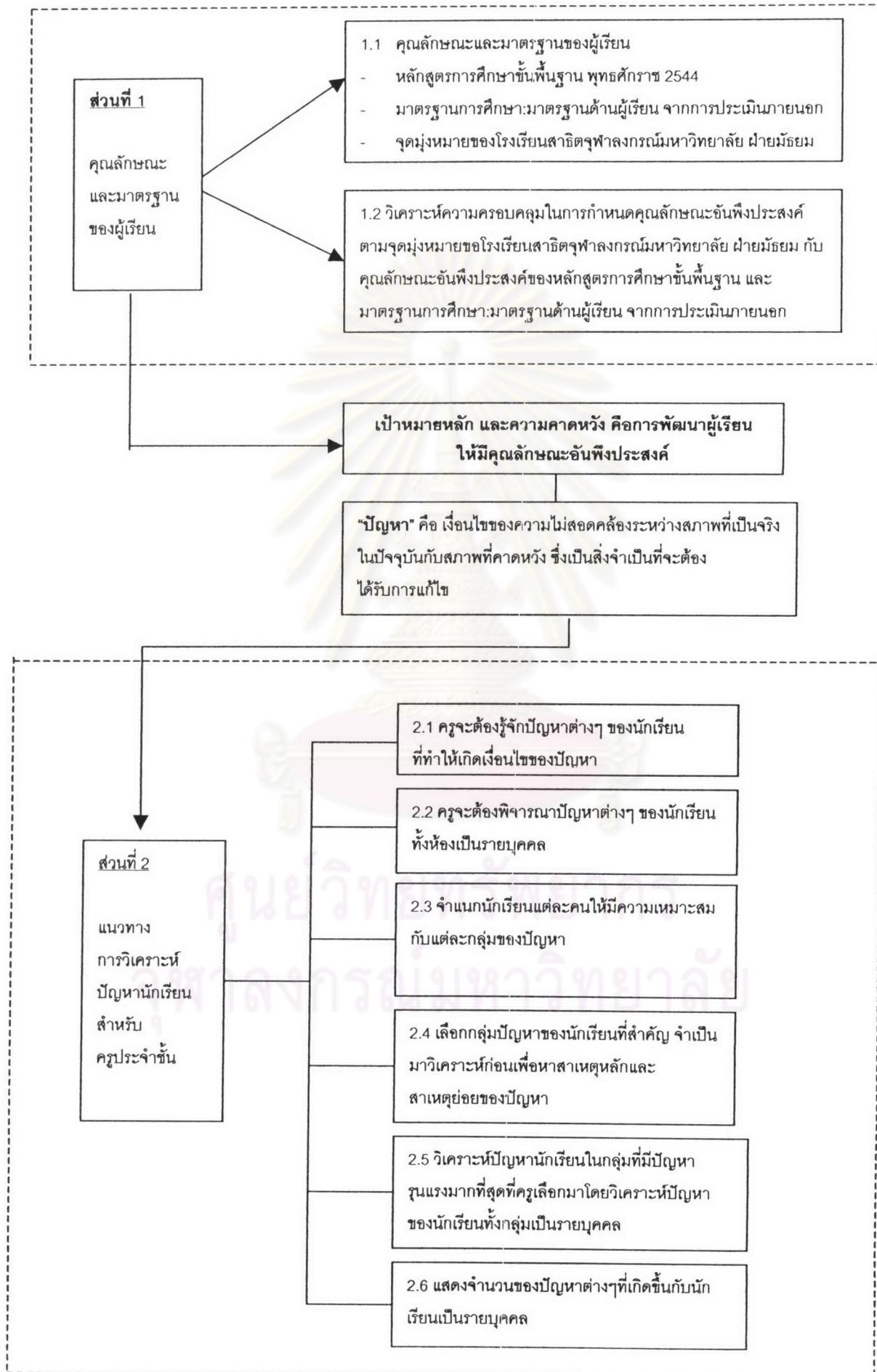
เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน สำหรับครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กรอบของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมและใช้มาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียนสำหรับการประเมินภายนอกรอบแรก ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ส่วนประกอบของคู่มือฉบับนี้

คู่มือการวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเล่มนี้ประกอบด้วยบทสำคัญ 3 บท ได้แก่ บทที่ 1 บทนำ เป็นส่วนที่อธิบายถึงจุดมุ่งหมาย และส่วนประกอบที่สำคัญภายในคู่มือ มีส่วนของคำแนะนำในการใช้คู่มือเพื่อเป็นการเตรียมระบบและกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาให้กับครู บทที่ 2 เป็นส่วนที่ มุ่งให้สาระความรู้ที่จำเป็นสำหรับครูในเรื่องของคุณลักษณะ และมาตรฐาน ด้านผู้เรียนประกอบ กับข้อมูลที่ทางโรงเรียนมีไว้เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน และ บทที่ 3 เป็นส่วนที่ ช่วยให้ครูได้มีแนวทางในการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน รายละเอียดของเนื้อหาของทั้ง 3 ส่วนในคู่มือเล่มนี้ ดังน้ำเส้นจากแผนภาพที่ 2 ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 1 แสดงส่วนประกอบสำคัญภายในคู่มือ

**ตารางที่ 1 แสดงรายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ ภายใต้คู่มือการวิเคราะห์ปัญหา
นักเรียนสำหรับครูมัธยมศึกษา**

โครงสร้างหลัก	จุดมุ่งหมาย	รายละเอียด
บทที่ 1 บทนำ 1.1 จุดมุ่งหมาย 1.2 ส่วนประกอบ 1.3 คำแนะนำ	เพื่อให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมายและส่วนประกอบสำคัญ และคำแนะนำในการใช้งานคู่มือฉบับนี้	
บทที่ 2 สารความรู้ที่จำเป็นสำหรับครูเพื่อการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน 2.1 คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของหลักสูตร การศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	เพื่อให้ครูมีทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนไปสู่คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ตามความคาดหวังจากหน่วยงานต่างๆ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือสิ่งที่เป็นจุดมุ่งหมายปลายทาง เพื่อให้ครูใช้เป็นเป้าหมายหลัก ในการพัฒนานักเรียนไปสู่ทิศทาง ที่ชาติคาดหวัง	แสดงให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 9 ข้อ ที่กำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และเป็นจุดมุ่งหมายปลายทาง ที่ทุกๆ สถานศึกษาจะต้องดำเนินถึงเป็นหลักในการจัดการศึกษาให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะนี้
2.2 มาตรฐาน และตัวบ่งชี้ด้าน ผู้เรียนสำหรับการประเมินภายนอก รอบแรก	เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจใน ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ และ มาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นใน สถานศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็น หลักในการที่ยับเบียงสำหรับ การส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบการประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา(มาตรา 3 พรบราชกฤษฎีกา จดตั้งสำนักงานวิปร่องมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา, 2543)	แสดงให้เห็นถึงมาตรฐานและตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน ที่ใช้ประเมินสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อเป็น กรอบการประเมินที่สถานศึกษาควรใช้เป็นเกณฑ์ การตรวจสอบการดำเนินงานของตนเองด้วย

**ตารางที่ 1(ต่อ) แสดงรายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ ภายใต้คู่มือการ วิเคราะห์
ปัญหานักเรียนสำหรับครูมัธยมศึกษา**

โครงสร้างหลัก	จุดมุ่งหมาย	รายละเอียด
2.3 คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของ โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม	เพื่อให้ครูได้มีความรู้ความเข้าใจ และมีจุดมุ่งหมายหลักที่จะต้อง พัฒนานักเรียนไปสู่คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ตามที่โรงเรียนได้ กำหนดไว้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูจะต้อง คำนึงถึงเพื่อการพัฒนานักเรียน เป็นอันดับแรก	แสดงให้เห็นทิศทาง และเป้าหมายใน การที่จะนำนักเรียนให้บรรลุยัง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อนเป็นอันดับแรก อันได้แก่ 1. มีคุณธรรม 2. มีภาวะผู้นำ 3. มีความรับผิดชอบ และ 4. คิดอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ ซึ่ง ทั้ง 4 ข้อนี้ทางโรงเรียนได้กำหนดให้มี ความครอบคลุมจุดมุ่งหมายของหลัก สูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 และครอบคลุมทั้งในส่วนของ มาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน จาก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) (สมศ.) อีกด้วย
2.4 คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ที่ทางโรงเรียน กำหนด กับความ ครอบคลุมของ หลักสูตร ก า ร ศึกษาขั้นพื้นฐาน และการประเมิน ภายนอก	เพื่อให้ครูได้มองเห็นภาพในการ วิเคราะห์ว่าคุณลักษณะและ ตัวบ่งชี้ต่างๆ ที่ทางโรงเรียน กำหนดขึ้นนั้นมีความครอบคลุม และสมพันธ์กันกับคุณลักษณะ และมาตรฐานด้านผู้เรียนตามที่ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการประเมินคุณภาพการ ศึกษาจากหน่วยงานภายนอก ข้อใดบ้าง	แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ในการกำหนดคุณ ลักษณะอันพึงประสงค์และมาตรฐาน ด้านผู้เรียนระหว่างสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา(องค์การมหาชน) โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม และหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ตารางที่ 1(ต่อ) แสดงรายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ ภายใต้คู่มือการ วิเคราะห์
ปัญหานักเรียนสำหรับครูมัธยมศึกษา

โครงสร้างหลัก	จุดมุ่งหมาย	รายละเอียด
<u>บทที่ 3</u> แนวทาง วิเคราะห์ปัญหา นักเรียนสำหรับ ครูประจำชั้น	เพื่อช่วยให้ครูประจำชั้นมี รูปแบบและกระบวนการที่เป็น ขั้นตอนในการวิเคราะห์ปัญหา นักเรียน	
3.1 วิจักรปัญหา นักเรียน	เพื่อให้ครูวิจักรปัญหานักเรียน ที่ไม่เป็นไปตามคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของหลักสูตรการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และ เพื่อความสะดวกในการพิจารณา ว่ามีปัญหาอะไรบ้าง	ในขั้นตอนที่ 1 ของคู่มือเล่มนี้จำแนกปัญหาออก เป็น 4 ด้าน ได้แก่ ปัญหาทางด้านร่างกาย ปัญหา ทางด้านอารมณ์ ปัญหาทางด้านสังคม และ ปัญหาทางด้านสติปัญญา (ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์, 2544)
3.2 ครูพิจารณา ปัญหาต่างๆ ที่เกิด ^{ขึ้นกับนักเรียนเป็น} รายบุคคล	เพื่อให้ครูทราบว่านักเรียน แต่ละคนมีปัญหาอะไรบ้าง	ในขั้นตอนที่ 2 ของคู่มือเล่มนี้จะมีแบบพิจารณา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 9 ข้อของนักเรียน เป็นรายบุคคล โดยให้ครูบันทึกผลเป็นมาตราสัณ 5 ระดับ จากมากไปน้อยของความมีคุณลักษณะ แต่ละข้อของนักเรียนเป็นรายบุคคล

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

**ตารางที่ 1(ต่อ) แสดงรายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ ภายในคู่มือการวิเคราะห์
ปัญานักเรียนสำหรับครูมัธยมศึกษา**

โครงสร้างหลัก	จุดมุ่งหมาย	รายละเอียด
3.3 จำแนก นักเรียนแต่ละคน ให้มีความ เหมาะสมกับ กลุ่มของปัญหา	เพื่อให้ครูมองเห็นปัญหา ของนักเรียนได้อย่างชัดเจนขึ้น จากการจัดกลุ่มของปัญหา เพราะ จะทำให้ครูทราบว่านักเรียน 1 คน กำลังประสบปัญหาหลักๆ ในเรื่อง ของอะไรบ้าง และการจัดกลุ่มของ นักเรียนที่มีปัญหาจะช่วยให้ครู มองเห็นภาพของนักเรียน ทั้งห้องว่ามีปัญหาในเรื่อง อะไรบ้าง	ในขั้นตอนที่ 3 ของคู่มือเล่มนี้แบ่งกลุ่ม ของปัญานักเรียนออกเป็น 7 กลุ่ม โดย ใช้ความรู้เรื่องเซตในทางคณิตศาสตร์ มากำหนดเป็นเซต*ของปัญหา และ เพื่อความเข้าใจง่ายยิ่งขึ้นจึงแทนเซต ของปัญหาทั้ง 7 ปัญหา ด้วยแผนภาพ คือ “แผนภาพของเวนน์-ออยเลอร์ (Venn-Euler Diagram)” **
3.4 การพิจารณา กลุ่มปัญหาของ นักเรียนที่มีความ สำคัญจำเป็น มากที่สุด	เพื่อให้ครูตระหนักรถึงความสำคัญ ของปัญานักเรียนที่สมควรได้รับ การแก้ไขมากที่สุดก่อน	ในขั้นตอนที่ 4 ของคู่มือเล่มนี้ จะมี แนวทางประกอบการพิจารณาสำหรับ ครูในการเลือกกลุ่มปัญหาที่ควรได้รับ การแก้ไขมากที่สุดก่อน และให้ครูได้ รีบแจงเหตุผลในการที่เลือกปัญหานั้นมา วิเคราะห์ต่อไปด้วย

* เซต เป็นคำในทางคณิตศาสตร์ที่ไม่นิยามความหมาย เราใช้เซตในความหมายของคำว่า กลุ่ม กอง ชุด เป็นต้น คำเหล่านี้แสดงถึงการรวมสิ่งของ หรือคนเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ในที่นี้จะ แทนเซตด้วยกลุ่มของปัญานักเรียน เพื่อความสะดวกในการสื่อความ

** แผนภาพของเวนน์-ออยเลอร์ (Venn-Euler Diagram) คือ แผนภาพที่เขียนแทนเซตด้วยรูปปิด ไดๆ เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเซตง่ายและเข้าใจยิ่งขึ้น นักคณิตศาสตร์สองท่าน คือ จอห์น เวนน์(John Venn:1834 - 1883) และเลโอนาร์ด ออยเลอร์(Leonhard Euler:1707-1873) เป็นผู้ใช้แผนภาพแทนเซต จึงเรียกแผนภาพดังกล่าวว่า แผนภาพของเวนน์-ออยเลอร์

**ตารางที่ 1(ต่อ) แสดงรายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ ภายใต้คู่มือการวิเคราะห์
ปัญหานักเรียนสำหรับครูมือใหม่ศึกษา**

โครงสร้างหลัก	จุดมุ่งหมาย	รายละเอียด
3.5 การ วิเคราะห์ ปัญหานักเรียน เป็นรายบุคคล ในกลุ่มที่มีความ รุนแรงที่สุด ที่ครู เลือกมา	เพื่อให้ครูระบุสาเหตุหลักและ สาเหตุย่อยของปัญหานักเรียนแต่ ละคน เพื่อให้เห็นภาพว่า นักเรียน คนนี้เกิดปัญหาขึ้นเนื่องมาจาก สาเหตุอะไรบ้าง เพื่อประโยชน์ใน การทำทางแก้ไขที่ถูกจุดต่อไป	ในขั้นตอนที่ 5 ของคู่มือเล่มนี้ จะใช้ แบบแสดงการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน เป็นรายบุคคล โดยให้ครูระบุพฤติกรรม ที่เป็นปัญหานั้นแต่ละคนลงกระดาษ ที่พับก่อน แล้วนำไปวิเคราะห์สาเหตุ หลักและสาเหตุย่อยของปัญหาโดยใช้ ผังก้างปลา(A Fishbone Map) เพื่อให้ มองเห็นสาเหตุของปัญหานักเรียนแต่ ละคนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
3.6 เสตงจำนวน ของปัญหาย่อยใน ปัญหานักเรียนเป็น [†] รายบุคคล	เพื่อให้ครูเห็นที่มาของสาเหตุ สำคัญอันทำให้เกิดปัญหากับ [‡] นักเรียนมากที่สุดทั้งระดับเป็น รายบุคคล และโดยภาพรวมของ นักเรียนที่มีปัญหานักเรียนในกลุ่มนี้	ในขั้นตอนที่ 6 ของคู่มือเล่มนี้จะมีแบบ บันทึกสำหรับครูเพื่อบันทึกจำนวนปัญหา ของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มของปัญหา ที่ครูเลือกมาวิเคราะห์

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

คำแนะนำในการใช้คู่มือ

เพื่อให้การวิเคราะห์ปัญหานักเรียนของครูประจำชั้นมีความเป็นระบบ และได้ปัญหาที่มีความซัดเจนมากยิ่งขึ้น ครูควรดำเนินการดังขั้นตอนดังต่อไปนี้

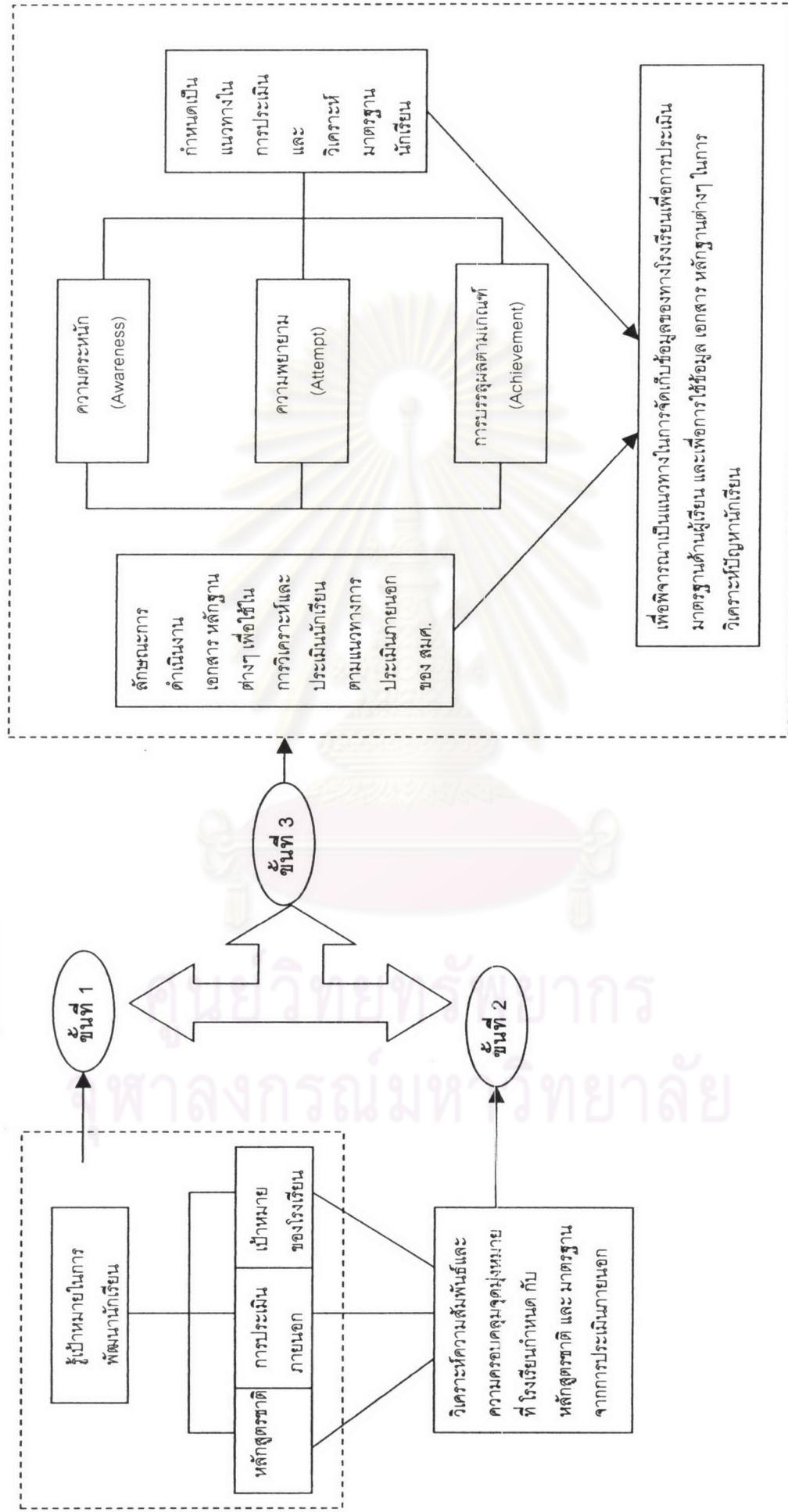
<u>ขั้นที่ 1</u>	ครูจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องคุณลักษณะอันพึงประสงค์และมาตรฐานของผู้เรียน เพื่อใช้เป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนานักเรียน
<u>ขั้นที่ 2</u>	เมื่อครูมีเป้าหมายและทิศทางในการพัฒนานักเรียนแล้ว ต่อมาก็จะต้องรู้จักปัญหาต่างๆ ของนักเรียนที่เป็นอุปสรรคในการจะพัฒนานักเรียนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้
<u>ขั้นที่ 3</u>	เมื่อครูทราบปัญหาต่างๆ ที่เกิดกับนักเรียนว่ามีปัญหานี้ในเรื่องอะไรบ้างแล้ว ต่อมาก็จะต้องหันกลับมาพิจารณา_nักเรียนในห้องเรียนของตนเป็นรายบุคคลว่า แต่ละคนเกิดปัญหาอะไรบ้าง โดยใช้ข้อมูลนักเรียนที่ครูมีประกอบกับประสบการณ์จากการที่ได้ใกล้ชิดดูแลนักเรียน
<u>ขั้นที่ 4</u>	หลังจากพิจารณาปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วครูจะต้องจำแนกปัญหาทั้งหมดในห้องเรียนของตนว่ามีปัญหานักเรียนใดในเรื่องของอะไรบ้าง โดยจัดเป็นกลุ่มของปัญหานักเรียน และควรวิเคราะห์กลุ่มที่เกิดปัญหารุนแรงหรือเป็นปัญหาที่มีความสำคัญจำเป็นมากที่สุดก่อน เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาหรือบทบาทความรุนแรงของปัญหานั้นๆ ให้ค่อยๆ หมวดไป และควรเป็นแนวทางการแก้ปัญหาที่สามารถทำควบคู่ไปกับการแก้ปัญหานักเรียนกลุ่มนั้นๆ ได้ด้วย

บทที่ 2

คุณลักษณะและมาตรฐานด้านผู้เรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 3 แสดงส่วนประกอบหลักของสร้างตัวเอง ในส่วนที่ 1

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพเจ้าหน้าที่ จุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมาของพระพุทธศาสนา หรือศาสนา ที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ฝรั่ง ฝรั่ง เรียนรู้ การอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสาがら รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค ค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดีเยี่ยมมั่นใน วิถีชีวิตและการปกคล้องระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
8. จิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศไทยและท้องถิ่น มุ่งสร้างประโยชน์และสิ่งที่ดีงามให้สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินผลภายใต้ของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา

สถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ที่จะต้องจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพื่อให้การประเมินของสถานศึกษาทุกแห่งอยู่บนบรรทัดฐานเดียวกัน คณะกรรมการต้องได้มีมติเห็นชอบอนุมัติมาตรฐานการศึกษาชาติ จำนวน 27 มาตรฐาน แต่ในการประเมินภายนอกรอบแรกสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานจะทำการประเมินเพียง 14 มาตรฐาน 53 ตัวบ่งชี้ก่อน มาตรฐานและตัวบ่งชี้เหล่านี้ถือเป็นกรอบการประเมินที่สถานศึกษาควรใช้เป็นเกณฑ์การตรวจสอบการดำเนินงานของตนเองด้วย

มาตรฐานการศึกษาที่กำหนดขึ้นมีหลายด้านและมีตัวบ่งชี้มากมาย แต่ภายในใจนี้มีจำกัดของแต่ละสถานศึกษาไม่ว่ามาจากปัจจัยใดก็ตาม สถานศึกษาอาจทำการประเมินตนเองได้ไม่ครบถ้วน 27 มาตรฐาน ในช่วงเริ่มต้นของการประเมินตนเอง สถานศึกษาจึงควรทำการประเมินผลการดำเนินงานของตนเองตามมาตรฐานที่คณะกรรมการต้องอนุมัติก่อนจำนวน 14 มาตรฐาน และอาจพิจารณาเพิ่มมาตรฐานหรือตัวบ่งชี้บางตัว ซึ่งสอดคล้องกับจุดเน้นของทิศทางการพัฒนาของสถานศึกษา เพื่อให้ผลการประเมินเกิดประโยชน์สูงสุด รายละเอียดของมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการต้องให้ใช้ในการประเมินภายนอกสำหรับมาตรฐานด้านผู้เรียนมีดังต่อไปนี้

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน	
* มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	
1	มีนัย มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามระเบียบและหลักธรรมาภิบาลเป็นอย่างดี
2	ซื่อสัตย์สุจริต (และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ สำหรับระดับอาชีวศึกษา)
3	มีความเมตตา กรุณา เอื้อเพื่อเมื่อแผ่ และเสียสละเพื่อส่วนรวม
4	ประหยัด (ใช้ในสิ่งของและทรัพย์สินทั้งหมดของตนเองและส่วนรวมอย่างประหยัดและคุ้มค่า)
มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และปฏิบัติตามระบบประชาริบัติฯ	
1	เคารพ และรับฟังคำแนะนำของพ่อ แม่ ญาติและผู้ใหญ่
2	รักษาสิทธิ เสรีภาพของตนเองและเคารพในสิทธิ เสรีภาพของผู้อื่น
3	มีความรู้และปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่เป็นปัญหาของสังคม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
4	ร่วมกิจกรรมในการพัฒนาสถานศึกษาและท้องถิ่น
5	รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม	
1	รักษาค่าของสิ่งแวดล้อมและตรวจสอบถึงผลกระทบต่อตนเองและสังคมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม
2	ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และมีส่วนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
3	ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า
* มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์	
1	สามารถจำแนกประเภทข้อมูล เปรียบและมีความคิดรวบยอด
2	สามารถประเมินค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูล รู้จักพิจารณาข้อดี ข้อเสีย ความถูก ผิด ระบุสาเหตุ ผล ค้นหาคำตอบเลือกวิธี และมีปฏิภาณในการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างสันติ และมีความถูกต้อง เหมาะสม
3	มีความคิดริเริ่ม มีจินตนาการสามารถคาดการณ์และกำหนดเป้าหมาย
* มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร	
1	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มประสบการณ์ กลุ่มวิชา หมวดวิชา หมวดวิชาที่สำคัญไม่ต่ำกว่า เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ(คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และวิชาเฉพาะสาขาสำหรับอาชีวศึกษา)
2	มีความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสาร
* มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสดงความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	
1	มีความกระตือรือร้น สนใจการเรียนรู้จากแหล่งต่างๆ รู้จักตั้งคำถามเพื่อหาเหตุผล
2	รักการอ่าน สามารถใช้ห้องสมุด แหล่งความรู้และสื่อต่างๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน
3	สามารถจำแนกประเภทข้อมูล เปรียบเทียบ และสรุปประเด็นจากการเรียนรู้และประสบการณ์ได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง

มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน	
มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทย ศิลปะและวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย	
1	รู้จักห้องถีน รักและร่วมพัฒนาห้องถีนของตนเอง
2	มีความรู้ ความเข้าใจภูมิปัญญาไทย โดยเฉพาะภูมิปัญญาของห้องถีนและนำมาใช้ได้
3	ชื่นชมและสืบสานศิลปะวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงามของห้องถีนและของไทย
มาตรฐานที่ 8 ผู้เรียนรู้จักตนเอง พึงตนเองได้ มีบุคลิกภาพที่ดี	
1	รู้ถึงความถนัด ความสามารถ ความสนใจ ข้อดี ข้อด้อยของตนเอง และพยายามปรับปรุงตนเอง
2	เป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และให้เกียรติผู้อื่น
3	รู้ഗาลเทศะในการใช้คำพูด กิริยามารยาท และการแต่งกาย
4	สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทาง ตัดสินใจ และแก้ปัญหาของตนเองได้(เฉพาะระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา)
มาตรฐานที่ 9 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติ ที่ดีต่ออาชีพสุจริต	
1	สามารถทำงานตามลำดับขั้นตอน และผลงานมีประสิทธิภาพ
2	ชัยน อดทน ละเบี้ยด รอบคอบในการทำงานอย่างมีความสุข และภูมิใจในผลงานของตนเอง
3	สามารถทำงานเป็นทีม(ช่วยเหลือผู้อื่น ไม่เอาเปรียบ ให้ความร่วมมือ ยอมรับฟังความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่น ร่วมรับผิดชอบผลงานของกลุ่ม)
4	มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต
* มาตรฐานที่ 10 ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี	
1	มีน้ำหนัก ส่วนสูง ตามเกณฑ์มาตรฐาน
2	มีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐาน
3	ร่าเริงแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับครู เพื่อน และบุคคลทั่วๆ ไป
4	รู้จักดูแลสุขภาพและป้องกันตัวเองไม่ให้เกิดอุบัติภัย
มาตรฐานที่ 11 ผู้เรียนปลดปล่อยจากสิ่งเสพย์ติดให้ไทยและสิ่งมอมเม้า	
1	มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของสิ่งเสพย์ติดและสิ่งมอมเม้า
2	ไม่เสพย์สิ่งเสพย์ติดและปลดปล่อยจากสิ่งมอมเม้า และไม่แสวงหาผลประโยชน์
* มาตรฐานที่ 12 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา	
1	มีความชื่นชมและร่วมกิจกรรมด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

* หมายถึง มาตรฐานที่คณวัชร์สุมนต์รื่องนุมติให้ใช้ประเมินสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในช่วงแรกของการประเมินภายนอก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544; สุวิมล วงศ์วนิช, 2544)

**คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมาย
โรงเรียนสาธิตฯพัฒกรน์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม**

จากการประชุมคณะกรรมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในวันพุธที่ 30 ตุลาคม 2545 ได้ข้อสรุปคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียนสาธิตฯพัฒกรน์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม โดยมีคุณลักษณะและตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

1. มีคุณธรรม ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) มีวินัย ปฏิบัติตามระเบียบและหลักธรรม
- 2) ซื่อสัตย์ สุจริต
- 3) เมตตา กุณานา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
- 4) ประหยัด

2. มีภาวะผู้นำ ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) แสดงให้เห็นความรู้
- 2) นานะอดทน
- 3) มีมารยาทและเคารพผู้อื่น
- 4) มีบุคลิกภาพ และมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี

3. ความรับผิดชอบ ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) ตรงต่อเวลา
- 2) รับผิดชอบต่อตนเอง
- 3) รับผิดชอบต่อสังคม
- 4) รักษาซื่อสัตย์ เกียรติยศของตนเอง และส่วนรวม

4. คิดอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) คิดริเริ่ม
- 2) รอบคอบ
- 3) รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- 4) ใช้เหตุผลตัดสินใจ และแก้ปัญหา

**ตารางที่ 2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการกำหนดคุณลักษณะและมาตรฐานด้านผู้เรียนระหว่าง
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ฝ่ายมัธยม และ มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน:มาตรฐานด้านผู้เรียน**

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	
		ตัวบ่งชี้	มาตรฐาน
1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในการเชื่อมั่นในตนเอง ปฏิบัติตามความหลักธรรมาของ พระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม อันพึงประสงค์	1.คุณธรรม ตัวบ่งชี้ - วินัย ปฏิบัติตามความเชื่อบา탕 และหลักธรรม - ชื่อสืต์ สุจริต - เมตตากรุณา เชื่อเท็จ เมื่อยา 6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและ噶 บริบิค ค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่า ผู้บริโภค	1. นักเรียนวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติ ตามความเชื่อยึดถือและหลักธรรมเบื้องต้น ของแต่ละศาสนา 2. ชื่อสืต์สุจริต (และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ สำหรับระดับอาชีวศึกษา) 3. มีความเมตตากรุณา เชื่อเท็จเมื่อยา และ ตลอดเวลาเพื่อส่วนรวม 4. ประยัต (ให้ในสิ่งของและทรัพย์สินทั้งของ ตนเองและส่วนรวมอย่างประยัตและครุ่นค่า)	1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์
	- อื่นๆ		

**ตารางที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการกำหนดคุณลักษณะและมาตรฐานด้านผู้เรียนระหว่าง
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ฝ่ายมัธยม และ มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน:มาตรฐานด้านผู้เรียน**

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	
		ตัวบ่งชี้	มาตรฐาน
2. มีความคิดสร้างสรรค์ น่ารู้ ใฝ่เรียนรู้ การอ่าน รักการเรียน และรักการด้านศรีษะ	2.ภาวะผู้นำ ตัวบ่งชี้ - แสดงหากความรู้ - มา NANODI	5. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 1. มีความกระตือรือร้น สนใจการเรียนรู้จาก แหล่งต่างๆ รู้จักตั้งค่าตามเพื่อหาเหตุผล 2. รักการอ่าน สามารถใช้ห้องสมุด แหล่ง ความรู้และสื่อต่างๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน 1. มีความกระตือรือร้น สนใจการเรียนรู้จาก แหล่งต่างๆ รู้จักตั้งค่าตามเพื่อหาเหตุผล	2. เป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และปฏิบัติตามระบบ ประชาธิปไตย
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเอง ให้มีสุขภาพและ บุคลิกภาพที่ดี	- มีมารยาทและเคารพผู้อื่น	1. เคารพและรับฟังคำแนะนำของพ่อแม่ ญาติ และผู้ใหญ่	6. มีกักษะในการแสดง หากความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และ พัฒนาตนอย่างยั่ง ต่อเนื่อง
	- มีบุคลิกภาพ และมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี	3. มีความรู้และปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่เป็น บัญชาของสังคม และอยู่ในสังคมอย่างมี ความสุข	2. เป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และปฏิบัติตามระบบ ประชาธิปไตย
	- อื่นๆ		

**ตารางที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการกำหนดคุณลักษณะและมาตรฐานด้านผู้เรียนระหว่าง
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ฝ่ายมัธยม และ มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: มาตรฐานด้านผู้เรียน**

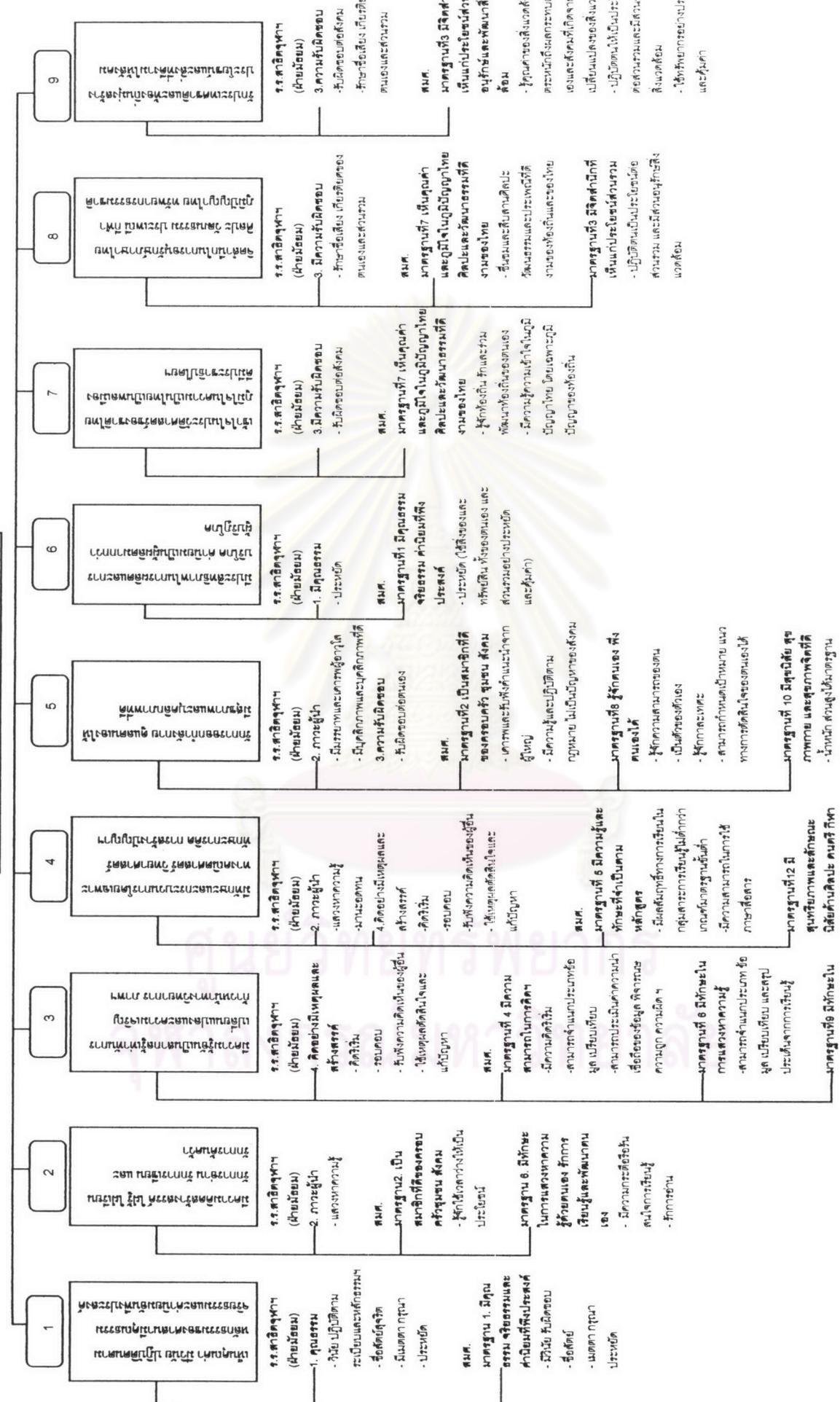
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม	ด้านกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนด	
		ตัวบ่งชี้	มาตรฐาน
1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง	3. ความรับผิดชอบ ตัวบ่งชี้ - ตรงต่อเวลา	1. นักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามระเบียบและหลักธรรมเบื้องต้น ของแต่ละศาสนา	1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเอง ให้มีสุขภาพและ บุคลิกภาพที่ดี	- รับผิดชอบต่อตนเอง	1. รู้จักความภักดี ความสามัคคี ความสนใจ ชัดเจนต่อตัวของตนเอง และพยายามปรับปรุง ตนเอง 2. เป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และ ให้เกียรติผู้อื่น 3. รู้จักความเชื่อในการใช้คำพูด กิริยานามยາหา และการแต่งกาย 4. สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทาง ตัดสินใจ และแก้ปัญหาของตนเองได้	8. รู้จักตนเอง พึงตนเองได้ มีบุคลิกภาพที่ดี
9. รักประเทศไทยและท้องถิ่นมุ่ง สร้างประโยชน์และสิ่งที่ดีงาม ให้สังคม	- รับผิดชอบต่อสังคม	1. น้ำหนัก สมูหง ตามเกณฑ์มาตรฐาน 2. มีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐาน 3. ร่าเริงแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับครู เพื่อน และบุคคลทั่วไป 4. รู้จักดูแลสุขภาพและป้องกันตนเองไม่ให้เกิด ^{อุบัติเหตุ}	10. มีสุขอนิสัย สุขภาพ กาย และสุขภาพจิตที่ดี
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติ ไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพล เมืองดี ยึดมั่นในอิทธิพลและการ ปกครองของประเทศไทย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข	- รับผิดชอบต่อสังคม	1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศไทย สิ่งแวดล้อมและสิ่งมีชีวิต 2. ไม่เสียสิ่งสเปียติดและปลดจดจากสิ่ง มอมแมม และไม่แสวงหาผลประโยชน์	11. ปลดจดจาก สิ่งเสพย์ติดให้ไทยและ สิ่งมอมแมม
8. จิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม	- รักษาเรื่องเดียงศิริศาสตร์ของตน และส่วนรวม - อื่นๆ	4. ร่วมกิจกรรมในการพัฒนาสถานศึกษาและ ท้องถิ่น 5. รู้ความเชื่อสิ่งแวดล้อมและศรัณย์หนักดึงผล กระบวนการต่อตนเองและสังคมที่เกิดจากการ เปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม 6. ปฏิบัติตามที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และมี ส่วนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 7. ใช้ทักษะการอย่างประยุกต์และคุ้มค่า	2. เป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และปฏิบัติตามระเบียบ ประชาชนดีโดย 3. มีจิตสำนึกที่เห็นแก่ ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์และพัฒนา สิ่งแวดล้อม
		1. รู้ถึงท้องถิ่น รักและร่วมพัฒนาท้องถิ่นของ ตนเอง 2. มีความรู้ความเข้าใจในภูมิปัญญาไทย โดยเฉพาะภูมิปัญญาของท้องถิ่น 3. รักษาและสืบสานศิลปะวัฒนธรรมและ ประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่นและชาติไทย	7. เห็นคุณค่าและ ภูมิใจในภูมิปัญญาไทย ศิลปวัฒนธรรม ที่ดีงามของไทย
		2. ปฏิบัติตามเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และมี ส่วนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3. มีจิตสำนึกที่เห็นแก่ ประโยชน์ส่วนรวมฯ

**ตารางที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการกำหนดคุณลักษณะและมาตรฐานด้านผู้เรียนระหว่าง
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ฝ่ายมัธยม และ มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: มาตรฐานด้านผู้เรียน**

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม	ดำเนินงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	
		ตัวบ่งชี้	มาตรฐาน
	4. คิดอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ ตัวบ่งชี้ - คิดริเริ่ม	3. มีความคิดริเริ่ม มีจินตนาการสามารถคิดการณ์และกำหนดเป้าหมาย	4. มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ฯ
3. มีความรู้อันเป็นสาดล รู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงและความเจริญ ก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปั้นวิธีการ คิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์	- รอบคอบ - รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - ใช้เหตุผลตัดสินใจและแก้ปัญหา	1. สามารถทำงานตามลำดับขั้นตอน และผลงานมีประสิทธิภาพ 2. ชี้ยัน ยอกหัก ระบุข้อบกพร่อง ทำงานอย่างมีความซุก ละเอียด ใจในผลงาน ของตนเอง 3. สามารถทำงานเป็นทีม(ช่วยเหลือผู้อื่น ไม่ เอาเปรียบ ให้ความช่วยเหลือ มีความรับฟังความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่น ร่วมมือกับครุยบผลงานของกันเอง) 4. มีจุดเด่นที่ต้องภูมิใจ	9. มีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติ ที่ดีต่ออาชีวศึกษา 6. มีทักษะในการสนใจความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่าง
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินธุรกิจ	อื่นๆ	3. สามารถจำแนกประเภทข้อมูล เปรียบเทียบ และสรุปประเด็นจากการเรียนรู้และประสบการณ์ได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง 1. สามารถจำแนกประเภทข้อมูล เปรียบเทียบ และมีความคิดรวบยอด 2. สามารถประเมินค่าความนำเรื่อของข้อมูล รู้จักพิจารณาข้อดี ข้อเสีย ความถูก ผิด ระบุสาเหตุ ผลดันหน้าคำสอนเลือกวิธี และมีปฏิภาณในการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างสันติ และมีความถูกต้องเหมาะสม 1. มีผลลัพธ์จากการเรียนในกลุ่มประสบการณ์ กลุ่มวิชา หมวดวิชา หมวดวิชาที่สำคัญ ไม่ต่างกับ เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ(คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และวิชาเอกทางสาขา สำหรับอาชีวศึกษา) 2. มีความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสาร มีความเข้มแข็งและสามารถร่วมกิจกรรมด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา	5. มีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร 12. มีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

ແລ້ວນາທີ 4 ແສດຕັ້ງວ່າມີສໍ່ລວມກາໃຫ້ການປະເມີນໃນນີ້ 9 ດຽວເສັກອະນຸຍິບຕົວພື້ນປະລັດຂອງລົງໄຮຕະນາຕົກລົງແລ້ວສະໜັບສະໜູນທຸກສິດຕາ

ກຳນົດສົກລວມຕົກລົງທີ່ໜ້າໜຸ້ນ ຖອດສິດຕາ 2544

แนวทางการประเมินคุณภาพภายนอก: มาตรฐานด้านผู้เรียน
และนำเสนอการเก็บรวบรวมข้อมูลของ
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
ตามมาตรฐานที่ 1(นำเสนอเป็นแนวทาง)

หมายเหตุ: ในทางปฏิบัติจริงทางโรงเรียนควรดำเนินการพัฒนามาตรฐานต่างๆ
ให้ครบในทุกๆ มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพตามที่ผู้ประเมิน
ภายนอกได้กำหนดไว้

มานะครูที่ 1 ผู้เรียนรู้คุณธรรม จริยธรรม และศรัทธาในศาสนาพื้นบ้าน

ตัวประเมิน	ความตระหนักรู้ (Awareness)	ความพยายาม (Attempt)	การบรรลุผลตามเป้าหมาย (Achievement)	วิธีการประเมินและเครื่องแบบที่ใช้ในการประเมินตามหัวข้อที่ระบุ
				ก็จะมุ่ง
1. มีรู้สึก มีความรับรู้ในสิ่งแวดล้อม ด้วยความตระหนักรู้ ความตระหนักรู้ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ความตระหนักรู้ในสิ่งแวดล้อมที่ดี	ช่องทาง	ช่องทาง	ช่องทาง	การสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจและประเมินผลตามหัวข้อที่ระบุ
2. รับรู้ความต้องการที่ต้องการให้เกิดขึ้น แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ รับรู้ความต้องการที่ต้องการให้เกิดขึ้น แต่ไม่สามารถดำเนินการได้	ช่องทาง	ช่องทาง	ช่องทาง	การสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจและประเมินผลตามหัวข้อที่ระบุ

มาตรฐานที่ 1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	แนวทางการประเมินตามผู้รีียนเพื่อการประชุมในนักเรียนของครุภูมิ	กระบวนการทดสอบทักษะที่ได้รับการประเมิน	การบรรยายความสำเร็จที่ได้รับ
ตัวบ่งชี้	ความตระหนักรู้(Awareness)	ความพยายาม(Affirmation)	การบรรยายผลลัพธ์ (Achievement)
2. คุณลักษณะ (และมีจุดเด่น) ในเชิงศิริ	ข้อมูล 1. คุณลักษณะที่ดีอยู่เบื้องต้นของผู้รีียน คุณลักษณะ ดูรัก 2. คุณลักษณะที่ขาดที่สุดของผู้รีียนให้ นักเรียนเมื่อวันนี้ 3. นักเรียนยกตัวเองเป็นตัวอย่างดี คุณลักษณะ คุณลักษณะ	ข้อมูล 1. มีภารกิจภายนอกบ้านเรียนให้ห้องเรียน คุณลักษณะดูรัก 2. มีภารกิจภายนอกให้ทำสำเร็จมีความตื่นเต้น คุณลักษณะ ดูรัก 3. มีภารกิจภายนอกบ้านเรียนให้ นักเรียนเมื่อวันนี้ให้ นักเรียนเมื่อวันนี้ดูดี 4. มีภารกิจภายนอกบ้านเรียน และผู้ปกครองไม่สามารถให้ นักเรียนเมื่อวันนี้ให้ ดูดี	ข้อมูล 1. ภารกิจภายนอกบ้านเรียนให้ห้องเรียน ผู้รีียนยกตัวอย่างดี เด็กที่ดี ใจดี ใจดี นรรษ์ภารกิจภายนอกบ้านเรียน และผู้ปกครองที่ดี ใจดี ใจดี นักเรียนที่ดี ใจดี ใจดี 2. กิจกรรมที่ผู้รีียนทำให้ดี คุณลักษณะ นักเรียนที่ดี ใจดี ใจดี 3. ภารกิจภายนอกบ้านเรียนให้ นักเรียนที่ดี ใจดี ใจดี คุยคุณธรรมจริยธรรม โครงการปลูกต้น พืช 4. กิจกรรมที่ดี 5. กิจกรรมที่ดี ใจดี ใจดี

ตัวบ่งชี้	ความตระหนักรู้(Awareness)	ความพยายาม(Affirmation)	การบรรยายความสำเร็จที่ได้รับ
2. คุณลักษณะ (และมีจุดเด่น) ในเชิงศิริ	ข้อมูล 1. คุณลักษณะที่ดีอยู่เบื้องต้นของผู้รีียน คุณลักษณะ ดูรัก 2. คุณลักษณะที่ขาดที่สุดของผู้รีียนให้ นักเรียนเมื่อวันนี้ 3. นักเรียนยกตัวเองเป็นตัวอย่างดี คุณลักษณะ คุณลักษณะ	ข้อมูล 1. ภารกิจภายนอกบ้านเรียนให้ห้องเรียน คุณลักษณะดูรัก 2. มีภารกิจภายนอกให้ทำสำเร็จมีความตื่นเต้น คุณลักษณะ ดูรัก 3. มีภารกิจภายนอกบ้านเรียนให้ นักเรียนเมื่อวันนี้ให้ นักเรียนเมื่อวันนี้ดูดี 4. มีภารกิจภายนอกบ้านเรียน และผู้ปกครองไม่สามารถให้ นักเรียนเมื่อวันนี้ให้ ดูดี	ข้อมูล 1. ภารกิจภายนอกบ้านเรียนให้ห้องเรียน ผู้รีียนยกตัวอย่างดี เด็กที่ดี ใจดี ใจดี นรรษ์ภารกิจภายนอกบ้านเรียน และผู้ปกครองที่ดี ใจดี ใจดี นักเรียนที่ดี ใจดี ใจดี 2. กิจกรรมที่ดี คุยคุณธรรมจริยธรรม โครงการปลูกต้น พืช 3. ภารกิจภายนอกบ้านเรียนให้ นักเรียนที่ดี ใจดี ใจดี คุยคุณธรรมจริยธรรม โครงการปลูกต้น พืช 4. กิจกรรมที่ดี 5. กิจกรรมที่ดี ใจดี ใจดี

มาตรฐานที่ 1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	แนวทางการประปั้นในมาตรฐานตามผู้เขียนเพื่อการประเมินภายนอกของสถาบันฯ			วิธีการประปั้นและวิเคราะห์ข้อมูลของครุประชาร์บูร์ โรงเรียนสหกิจศึกษาและภาระผู้สอน
	ความตระหนักรู้ (Awareness)	ความพยายาม (Attempt)	การบรรลุผลตามมาตฐาน (Achievement)	
3. มีความตระหนักรู้ ภายนอกว่าตนเป็นภาระ และเสียหาย ให้กับสังคม	ข้อมูล 1. ตนมีภาระในการรับภาระเช่น ร่างกาย และเรียนไม่ดีในเรื่องของความต้องการ เข้าใจตน ด้วยตนเองและสังคมที่ขาด ส่วนรวม 2. ตนมีความตระหนักรู้ว่าตนเป็นภาระ ในความต้องการที่ตนต้องการให้ตนเป็น และเสียหายต่อสังคม 3. ตนรู้ว่าตนเป็นภาระในความต้องการ เมตตา ภัยคุกคาม เสียหาย เสียแม้	ข้อมูล 1. มีภาระบูรณาภิญญาติให้ภาระ เมตตา ภัยคุกคาม เสียหาย เสียแม้ และเสียหายต่อสังคม 2. มีภาระอย่างไม่ทันท่วงทีให้ภาระ ความต้องการที่ตนต้องการให้ตนเป็น และเสียหายต่อสังคม 3. มีภาระใน ภัยคุกคาม เสียหาย นักเรียนที่ต้องการให้ตนเป็น และเสียหายต่อสังคม 4. มีภาระที่ตนต้องการให้ตนเป็น ภัยคุกคาม เสียหาย เสียแม้ และเสียหายต่อสังคม	ข้อมูล นักเรียนมีความต้องการให้ตนเป็น และเสียหายต่อสังคม นักเรียนมีความต้องการให้ตนเป็น และเสียหายต่อสังคม นักเรียนมีความต้องการให้ตนเป็น และเสียหายต่อสังคม นักเรียนมีความต้องการให้ตนเป็น และเสียหายต่อสังคม และเสียหายต่อสังคม	1. การติดตามปรึกษาหารือ ร่วมกับครุประชาร์บูร์ โรงเรียนสหกิจศึกษา ไม่ได้ทางการของครุประชาร์บูร์ ปรับตัวเข้ามาร่วมและเข้าร่วม และฝึกอบรมให้ครุประชาร์บูร์ ปฏิรูปตัวเองโดยใช้เวลาอย่างมาก ก้าวต่อไปด้วยความตั้งใจมาก ขอรับการฝึกอบรมเพื่อปรับตัว ก้าวต่อไปด้วยความตั้งใจมาก 2. รู้จักตัวเองว่าตนเป็นภาระต่อสังคม เข้าใจความต้องการของคนอื่น ในฐานะที่เป็นภาระต่อสังคม 3. รู้จักตัวเองว่าตนเป็นภาระต่อสังคม เข้าใจความต้องการของคนอื่น ในฐานะที่เป็นภาระต่อสังคม 4. รู้จักตัวเองว่าตนเป็นภาระต่อสังคม เข้าใจความต้องการของคนอื่น ในฐานะที่เป็นภาระต่อสังคม 5. รู้จักตัวเองว่าตนเป็นภาระต่อสังคม เข้าใจความต้องการของคนอื่น ในฐานะที่เป็นภาระต่อสังคม
4. ต้องรู้อย หลักฐาน	-หลักฐานการบริโภคสารเสพติด ^๔ -สูบบุหรี่ที่เป็นภาระต่อสังคม	ซึ่งรู้อย หลักฐาน -สมบัติที่เป็นภาระต่อสังคม -ภาระตัวที่ต้องหาน้ำใจให้กับตัวเอง เมตตา ภัยคุกคาม เสียหาย และเสียหายต่อสังคม -ตนต้องการให้ตัวเองหันหน้าไปทางดีๆ	ซึ่งรู้อย หลักฐาน -หลักฐานการบริโภคสารเสพติด ^๕ -สมบัติที่เป็นภาระต่อสังคม -ตนต้องหาน้ำใจให้กับตัวเอง เมตตา ภัยคุกคาม เสียหาย และเสียหายต่อสังคม -ตนต้องการให้ตัวเองหันหน้าไปทางดีๆ	แบบประเมินที่เก็บรวบรวมมาในแต่ละขั้น - ประจำเดือนโดยประมาณอยู่ ๑๐๘ (ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒) - ประจำเดือนโดยประมาณอยู่ ๑๐๘ (ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒)

ପରିବାର ଓ ଜୀବନ

บทที่ 3

แนวทางวิเคราะห์ปัญหานักเรียน
สำหรับครูประจำชั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 5 แสดงกระบวนการการวิเคราะห์ปัญหานักเรียน

**การวิเคราะห์ปัญหานักเรียนสำหรับครูมัธยมศึกษา
มีกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหาดังต่อไปนี้ คือ**

ขั้นตอนที่ 1 ครูต้องรู้จักปัญหาต่างๆ ในแต่ละด้านของนักเรียน

**ขั้นตอนที่ 2 ครูจะต้องพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นรายบุคคล
เมื่อครูรู้จักปัญหาต่างๆ แล้ว ครูควรวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล**

โดยพิจารณาว่า นักเรียนมีลักษณะของปัญหาเหล่านี้บ้างหรือไม่ เป็นปัญหาอะไรบ้าง โดยพิจารณาตามคุณลักษณะอันเพิ่งประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อวิเคราะห์ นักเรียน 1 คน ว่ามีปัญหาอะไรบ้างที่ผิดไปจากคุณลักษณะอันเพิ่งประสงค์ตามที่หลักสูตรการศึกษา ชั้นพื้นฐาน กำหนด โดยการวิเคราะห์ลงในแบบวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล

**ขั้นตอนที่ 3 จำแนกนักเรียนแต่ละคนให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มของปัญหา
หลังจากครูทำการพิจารณาปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคลจนครบทั้งห้องแล้ว
ครูควรศึกษาลักษณะของกลุ่มปัญหาทั้ง 7 กลุ่ม ในคู่มือเพื่อจัดนักเรียนที่มีปัญหาแต่ละคนลงในกลุ่ม
ปัญหาอย่างเหมาะสม**

**ขั้นตอนที่ 4 เลือกกลุ่มปัญหาที่มีความสำคัญ จำเป็นที่สุดที่ควรได้รับการแก้ไข
หรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา ก่อน**
 นักเรียนแต่ละกลุ่มปัญหาครูจะต้องให้ความสำคัญเท่าๆ กัน เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นกับ นักเรียนย่อมทำให้เป็นอุปสรรคในการนำพา นักเรียนไปสู่คุณลักษณะอันเพิ่งประสงค์ แต่ในขณะเดียวกันจะมีนักเรียนบางกลุ่มที่มีปัญหาแทนทุกด้านซึ่งครูควรให้ความสำคัญและควรวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหานักเรียนกลุ่มนี้ก่อนเพื่อหาทางบรรเทาปัญหาหรือทำการแก้ไขให้ทันท่วงที ก่อนที่จะเกิดปัญหาเพิ่มมากขึ้น หรือเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงจนยากที่จะแก้ไขต่อไป

**ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคลในกลุ่มที่มีความรุนแรง
ของปัญหามากที่สุด**
 เพื่อให้ครูเห็นสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อประโยชน์ในการหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุดต่อไป

**ขั้นตอนที่ 6 แสดงจำนวนปัญหาย่อยๆ ของนักเรียนเป็นรายบุคคล
เพื่อให้ครูเห็นภาพรวมว่าสาเหตุปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนมาจากสาเหตุอะไรมากที่สุด**

ขั้นตอนที่ 1

รู้จักกับปัญหาของนักเรียนในแต่ละด้าน

ครูควรรู้ว่าปัญหาของนักเรียนมีอะไรบ้าง และควรรู้จักประเภทของปัญหา ซึ่งการแบ่งประเภทปัญหาสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายๆ ลักษณะ แต่ในคู่มือเล่มนี้ได้แบ่งประเภทของปัญหาออกเป็น 4 ด้าน ตามแนวคิดของรองศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. สมพร สุทัศนีย์ จากหนังสือเรื่อง จิตวิทยาการป กครองชั้นเรียน(2544) คือ 1. ปัญหาทางด้านร่างกาย 2. ปัญหาทางด้านอารมณ์ 3. ปัญหาทางด้านสังคม และ 4. ปัญหาด้านสติปัญญา และปัญหาต่างๆ ที่นำเสนอในคู่มือเล่มนี้ได้มาจากการสรุปจากหนังสือเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ เอกสารงานวิจัย ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 18 ท่าน ดังต่อไปนี้

ปัญหาด้านร่างกาย ได้แก่

1. พัฒนาการไม่เหมาะสมกับวัย
2. ไม่รักษาความสะอาด
3. มีร่างกายไม่สมประกอบ

๗๗

ปัญหาทางด้านอารมณ์ ได้แก่

1. ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	11. มีการแสดงออกทางอารมณ์รุนแรง เช่น
ชرا้งป้าข้าวของ ทำร้ายตัวเอง
2. ไม่กล้าแสดงออก รีบหาย	12. การถูกตามใจจนเสียคน
3. กังวลในความสามารถของตนเอง	13. ชอบแสดงตนเป็นจุดเด่น
4. วิตกกังวลบ่อยครั้ง	14. เป็นคนเจ้าห้ำๆ ตา
5. ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย	15. น้อยใจง่าย
6. ไม่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน	16. นิยมวัฒนธรรมต่างชาติ เช่น การแต่งกาย
การพูดภาษาไทยบ่นภาษาอังกฤษ
7. การทำตัวเลียนแบบเพศตรงข้าม	17. พูดศัพท์แสง

ปัญหาทางด้านอารมณ์ ได้แก่

8. ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ชัดเจน
9. เก็บกดอารมณ์และความรู้สึก
18. แต่งกายไม่เหมาะสมกับวัฒนาธรรมของไทย
19. พูดติดอ่าง
20. ชอบกัดเล็บ หรือดูดนิ้วมือ

ฯลฯ

ปัญหาทางด้านสังคม ได้แก่

1. ปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม
 - 1) ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เกเร ทะเลาะวิวาท
 - 2) พูดปด พูดคำหยาบ ไม่สุภาพ
 - 3) ลักขโมย
 - 4) ไม่มีจิตสัตย์
2. ขาดความรับผิดชอบ
3. ขาดระเบียบวินัย
4. เที่ยวสถานที่เริงรมย์
5. เข้าห้องเรียนสาย
6. โดดเรียน
7. ไม่มีน้ำใจ
8. ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ
9. ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้
10. การยึดติดกับค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง
11. การใช้สื่อ เทคโนโลยีในทางที่ผิด
12. ขาดการจัดระบบในการทำงาน
13. ไม่มีการวางแผนในการทำงาน
14. ไม่มีความสนใจในการติดตามข่าวสาร
15. มีการมัว躑躅
16. มีปัญหาทางครอบครัว
17. ขาดการรักษา และอนุรักษ์วัฒนาธรรมไทย
18. ไม่เห็นคุณค่าของศิลปะ วัฒนาธรรมไทย
19. ไม่มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และรักษา สิ่งแวดล้อม
20. ตั้งกลุ่มอันธพาล ก่อความความไม่สงบ กับสังคม
21. การทำลายสมบัติสาธารณะ
22. ไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเพื่อสังคม
23. เกิดความกัดดันจากสังคมรอบข้าง
24. มีความอยากวุ่ยอยากเห็นในทางที่ ไม่เหมาะสม
25. การทำตัวต่อต้านสังคม ครุ พื่อน
26. การเลียนแบบสื่อต่างๆ ในทาง ที่ไม่เหมาะสม

ฯลฯ

ปัญหาด้านสติปัญญา ได้แก่

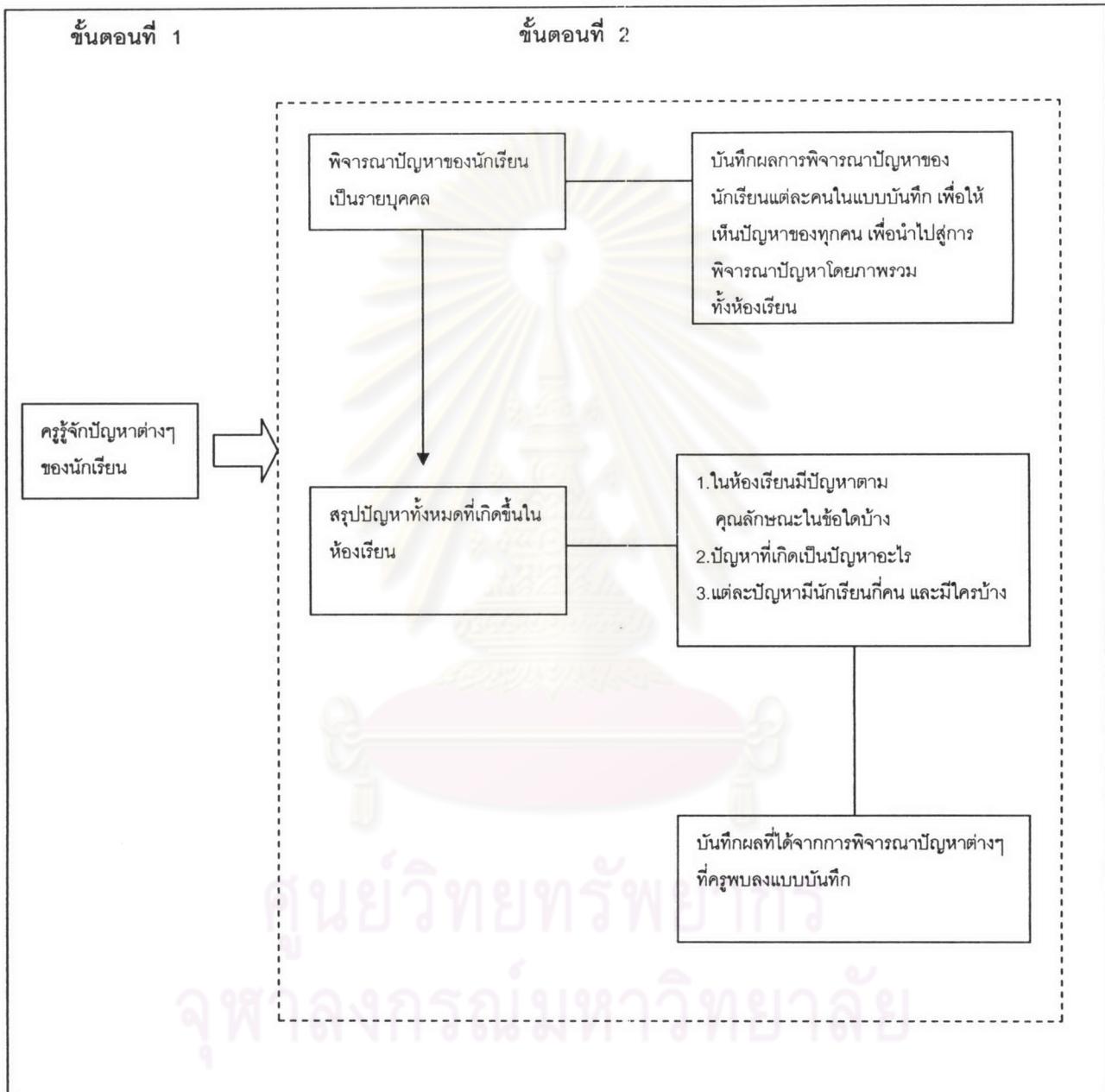
1. ขาดความสามารถในการใช้หลักการและเหตุผลในการคิด
2. ไม่มีทักษะในการคิดแบบนิรนัยและอุปนัย
3. ขาดการคิดแบบเป็นเหตุเป็นผล
4. ไม่มีการคิดหรือรีบ และพัฒนาสิ่งแผลกใหม่
5. ไม่มีการฝึกกระบวนการทางความคิด
6. ไม่กล้าคิด กล้าทำ
7. ไม่มีทักษะในการคิดวิเคราะห์
8. ขาดการเรื่อมโยงข้อมูลทางความคิด เพื่อพัฒนาสิ่งใหม่ๆ
9. ไม่มีความสามารถในการคิดเรื่องนามธรรม ที่ยากๆ ได้
10. ขาดความคิดรวบยอดในเรื่องทฤษฎี กฎ
11. ยึดติดกับรูปแบบการเรียนที่ไม่เหมาะสม
12. ขาดการคิดอย่างเป็นระบบแบบแผน
13. ไม่สามารถแก้โจทย์ปัญหาที่ยาก และซับซ้อนได้
14. ไม่มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้
15. มากใช้การท่องจำมากกว่าการคิดแบบ หลักการและเป็นเหตุเป็นผล

ฯลฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล
และพิจารณาปัญหาทั้งหมดในห้องเรียน**

แผนภาพที่ 6 แสดงขั้นตอนที่ 2 การพิจารณาปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล และปัญหาทั้งหมดในห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 2 ครูจะต้องพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นรายบุคคล

เมื่อครูรู้จักปัญหาต่างๆ แล้ว ครูควรวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล โดยพิจารณาว่า นักเรียนมีลักษณะของปัญหาเหล่านี้บ้างหรือไม่ เป็นปัญหาอะไรบ้างโดยพิจารณา ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อวิเคราะห์ นักเรียน 1 คน ว่ามีปัญหาอะไรบ้างที่ผิดไปจากคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานกำหนด โดยการวิเคราะห์ลงในแบบวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล

แบบวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคลนี้จะแบ่งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 9 ข้อออกเป็นคุณลักษณะย่อยๆ อย่างละ 3 ข้อ และมีช่องอีก 1 ให้ครูระบุเพิ่มเติมด้วย เพื่อให้ครูได้ พิจารณาคุณลักษณะของนักเรียนแต่ละคนอย่างลงรายละเอียดตามคุณลักษณะต่างๆ มากขึ้น

คำชี้แจง โปรดประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในแต่ละด้านของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ดังต่อไปนี้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	นักเรียนมีคุณลักษณะในด้านนี้มากที่สุด
4	หมายถึง	นักเรียนมีคุณลักษณะในด้านนี้มาก
3	หมายถึง	นักเรียนมีคุณลักษณะในด้านนี้ปานกลาง
2	หมายถึง	นักเรียนมีคุณลักษณะในด้านนี้น้อย
1	หมายถึง	นักเรียนมีคุณลักษณะในด้านนี้น้อยที่สุด

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40

ขั้นตอนที่ 3 จำแนกนักเรียนแต่ละคนให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มของปัญหา

หลังจากครูทำการพิจารณาปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคลจนครบห้องแล้ว จะพบว่ามีปัญหานักเรียนมากมายหลากหลายปัญหา ดังนั้นครูต้องจำแนกนักเรียนที่มีปัญหา ใกล้เคียงหรือมีปัญหาที่คล้ายคลึงกันมาจัดไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้ครูมองเห็นปัญหา นักเรียนได้ชัดเจนขึ้นจากการจัดกลุ่มของปัญหานักเรียน เพราะการจัดกลุ่มปัญหานักเรียนจะทำให้ครูทราบว่าถ้ามีนักเรียนคนไหนอยู่ในกลุ่มใดบ้างนั้นย่อมเป็นการแสดงให้เห็นว่าเขากำลังประสบปัญหาในเรื่องของอะไร และมีนักเรียนคนใดอีกบ้างที่กำลังประสบปัญหานี้ในเรื่องเดียวกันนี้เพื่อให้ครูได้มองเห็นภาพของปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดในห้องเรียนได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่าในห้องเรียนของเรามีปัญหาระยะเกิดขึ้นบ้าง แบ่งออกเป็นกีกกลุ่มและแต่ละกลุ่มนักเรียนคนใดบ้างเพื่อให้ครูได้วางแผนเพื่อการแก้ไขปัญหานักเรียนทุกๆ กลุ่มต่อไป

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

► การจัดกลุ่มปัญหานักเรียนในคู่มือเล่มนี้แบ่งปัญหานักเรียนออกเป็น 7 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านร่างกายและจิตใจ
ได้แก่นักเรียนที่ได้คะแนนน้อยกว่า 3 ในคุณลักษณะที่ 5 และ 6

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านสติปัญญา
ได้แก่นักเรียนที่ได้คะแนนน้อยกว่า 3 ในคุณลักษณะที่ 2, 3 และ 4

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรมทางสังคม
ได้แก่นักเรียนที่ได้คะแนนน้อยกว่า 3 ในคุณลักษณะที่ 1, 7, 8 และ 9

กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มของนักเรียนที่มีปัญหาร่วมกันระหว่างปัญหาทางด้านร่างกาย
และจิตใจ และปัญหาทางด้านพฤติกรรมทางสังคม
ได้แก่นักเรียนที่ได้คะแนนน้อยกว่า 3 ในคุณลักษณะที่ 1, 5, 6, 7, 8 และ 9

กลุ่มที่ 5 เป็นกลุ่มของนักเรียนที่มีปัญหาร่วมกันระหว่างปัญหาทางด้านร่างกาย
และจิตใจ และปัญหาทางด้านสติปัญญา

ได้แก่นักเรียนที่ได้คะแนนน้อยกว่า 3 ในคุณลักษณะที่ 2, 3, 4, 5 และ 6

กลุ่มที่ 6 เป็นกลุ่มของนักเรียนที่มีปัญหาร่วมกันระหว่างปัญหาทางด้านสติปัญญา
และปัญหาทางด้านพฤติกรรมทางสังคม

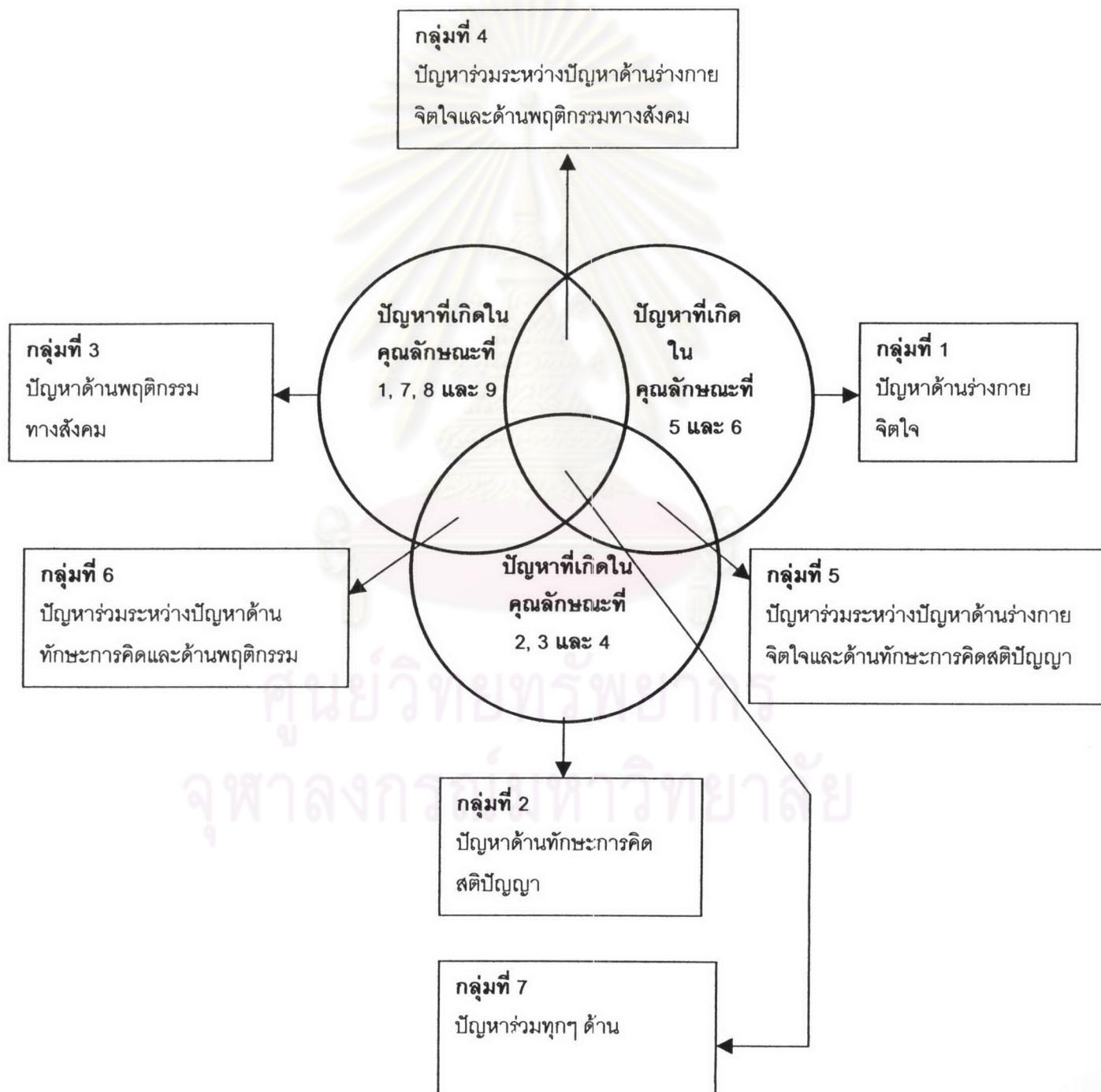
ได้แก่นักเรียนที่ได้คะแนนน้อยกว่า 3 ในคุณลักษณะที่ 1, 2, 3, 4, 7, 8 และ 9

กลุ่มที่ 7 เป็นกลุ่มของนักเรียนที่มีปัญหาทุกๆ ด้านร่วมกัน

ในคู่มือเล่มนี้จะแบ่งกลุ่มของปัญหานักเรียนออกเป็น 7 กลุ่ม โดยใช้ความรู้เรื่องเซตในทางคณิตศาสตร์มากำหนดเป็นเซตของปัญหานักเรียน และเพื่อความเข้าใจง่ายยิ่งขึ้นจึงแทนเซตของปัญหาทั้ง 7 ปัญหา ด้วยแผนภาพ โดยใช้ “แผนภาพของเกนน์-ออยเลอร์ (Venn-Euler Diagram)” ดังต่อไปนี้

**ขั้นตอนที่ 3 แยกนักเรียนที่มีปัญหาในห้องเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ
โดยพิจารณาจากแผนภาพที่ 7 ประกอบ**

แผนภาพที่ 7 แสดงกลุ่มของปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรม หรือลักษณะไม่เป็นไปตาม
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

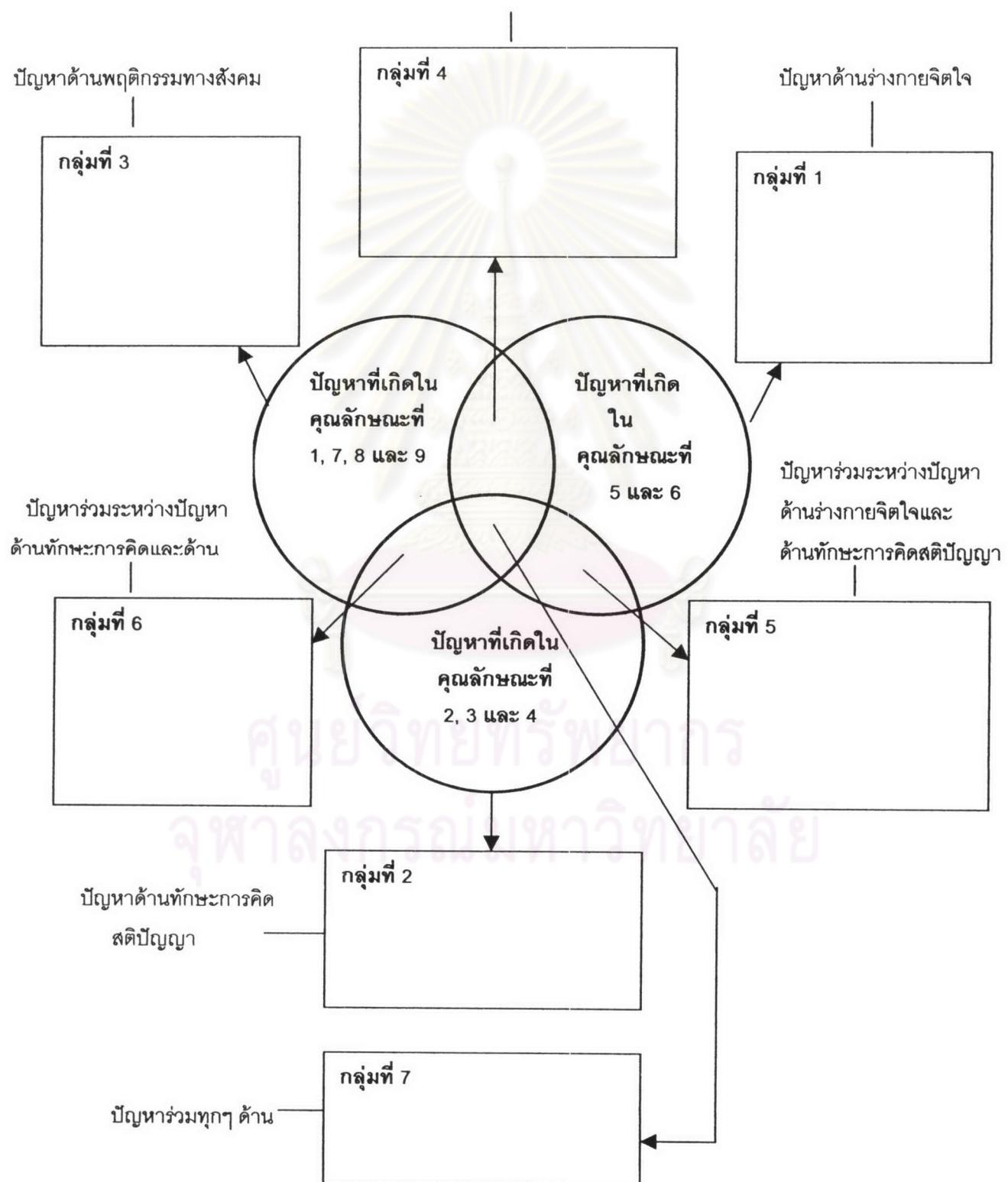

คำชี้แจง จงพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นรายบุคคลประกอบแผนภาพที่ 7

เพื่อจัดนักเรียนแต่ละคน ให้เหมาะสมกับกลุ่มของปัญหา โดยระบุรายชื่อนักเรียน
ที่เกิดปัญหาลงในแต่ละกลุ่ม ดังต่อไปนี้

ปัญหาร่วมระหว่างปัญหาด้านร่างกาย

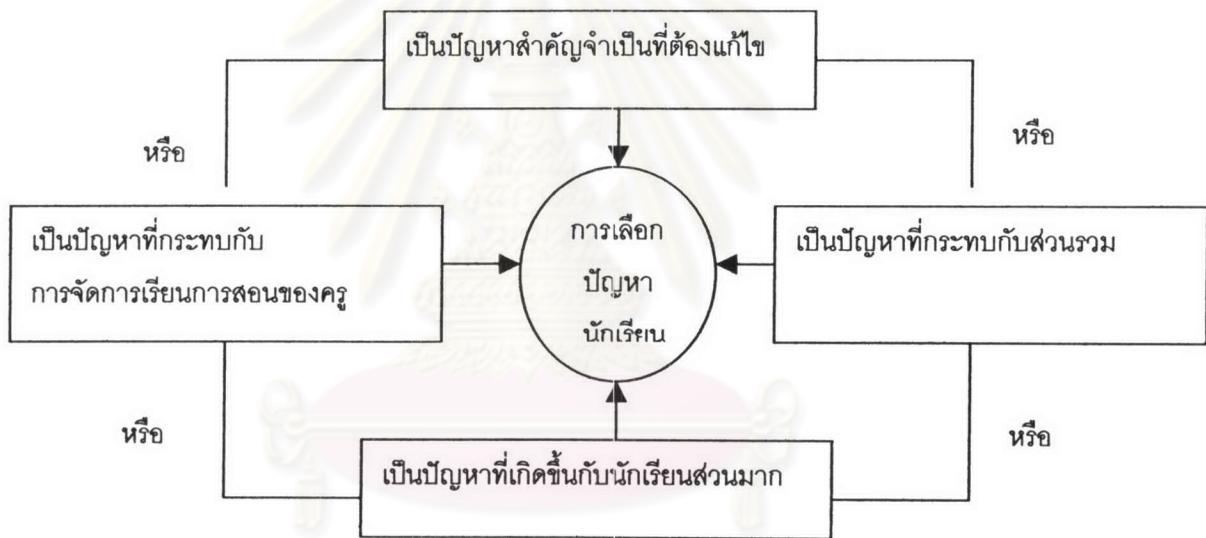
จิตใจและด้านพฤติกรรมทางสังคม

ขั้นตอนที่ 4 เลือกกลุ่มปัญหาที่มีความสำคัญ จำเป็นที่สุดที่ควรได้รับการแก้ไข หรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา ก่อน

นักเรียนแต่ละกลุ่มปัญหาครูจะต้องให้ความสำคัญเท่าๆ กัน เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนย่อมทำให้เป็นอุปสรรคในการนำพาเด็กเรียนไปสู่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ แต่ในขณะเดียวกันจะมีนักเรียนบางกลุ่มที่มีปัญหาแบบทุกด้านซึ่งครูควรให้ความสำคัญและควรวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหานักเรียนกลุ่มนี้ก่อนเพื่อทางานบรรเทาปัญหาหรือทำการแก้ไขให้ทันท่วงที ก่อนที่จะเกิดปัญหาเพิ่มมากขึ้น หรือเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงจนยากที่จะแก้ไขต่อไป

😊 ข้อคำนึงในการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง ของกลุ่มปัญหา 😊

หลังจากที่ท่านได้จำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มของปัญหาต่างๆ แล้ว ท่านพบว่า กลุ่มของปัญหาที่มีความสำคัญจำเป็นมากที่สุดที่ควรได้รับการแก้ไข คือ กลุ่มที่ ได้แก่นักเรียนที่มีรายชื่อดังต่อไปนี้

สาเหตุที่ท่านพิจารณาพบว่า นักเรียนกลุ่มนี้ เป็นกลุ่มที่มีปัญหาสำคัญ
เนื่องจาก

**ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ปัญahnักเรียนเป็นรายบุคคลในกลุ่ม
ที่มีความรุนแรงของปัญหามากที่สุด**

เพื่อให้ครูเห็นสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อประโยชน์ในการ
หาแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุดต่อไป

นักเรียนที่มีปัญหานอกกลุ่มนี้ ได้แก่

1.	2.
3.	4.
5.	6.
7.	8.
9.	10.
11.	12.
13.	14.
15.	16.
17.	18.
19.	20.

วิเคราะห์ปัญหานักเรียนที่เกิดขึ้นเป็นราย
บุคคล ดังต่อไปนี้

**ตัวอย่าง การใช้แผนภูมิก้างปลา (A Fishbone Map)
เพื่อการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหานักเรียนรายบุคคล**

กรณีตัวอย่าง

ครูประจำชั้นม.1ค ต้องการวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นกับ ด.ช. มนase รักเรียน ซึ่งภายหลังจากที่คุณครูท่านนี้ได้ทำการวิเคราะห์เพื่อประเมินคุณลักษณะในแต่ละด้านของนักเรียนเป็นรายบุคคล และทำการจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มของปัญหานั้นๆ ในชั้นตอนที่ 2 และ 3 แล้ว ซึ่งผลจากการจัดนักเรียนตามกลุ่มของปัญหานั้นๆ พบว่า ด.ช. มนase ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มของปัญหานั้นๆ ที่ 7 ซึ่งเป็นกลุ่มที่เกิดปัญหานั้นๆ ทุกๆ ด้าน คุณครูท่านนี้จึงต้องการที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนคนนี้โดยก่อน เนื่องจากเป็นนักเรียนที่เกิดปัญหานั้นๆ เรื่องที่ จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไข

จากผลการใช้ข้อมูลที่มีอยู่ ประกอบกับการสังเกตและการพูดคุยกับเพื่อนครู ผู้ปกครอง และนักเรียนในชั้นเรียน ทำให้คุณครูท่านนี้สามารถทราบได้ว่าสาเหตุที่ทำให้ ด.ช. มนase มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้นมีหลายประการ ทั้งเกิดจากตัวของ ด.ช. มนaseเอง ไม่ว่าจะเป็นความเกียจคร้าน ไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ คุณครูบางท่านอาจจะสอนไม่ตรงตามศักยภาพของตัวเขาก่อน การติดเพื่อน ชอบเพื่อเกร็งทำให้ ด.ช. มนase มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และเมื่อพิจารณาทางครอบครัว ยังพบอีกว่า ด.ช. มนase ถูกเลี้ยงดูแบบตามใจ

ดังนั้น เพื่อทำให้คุณครูท่านนี้สามารถมองเห็นที่มา และสาเหตุของปัญหาต่างๆ ทั้งสามารถเหตุหลัก และสาเหตุย่อยได้อย่างชัดเจนขึ้น คุณครูจึงนำเสนอแผนภูมิก้างปลาที่แทนตัวนักเรียน และให้ก้างใหญ่แต่ละก้างแทนสาเหตุหลักของปัญหา ได้แก่ ตัวเด็กเอง ครอบครัว ครู เพื่อน เป็นต้น โดยที่ครูจะเป็นผู้พิจารณาถึงสาเหตุย่อยๆ ในแต่ละก้างปลาเหล่านี้ว่ามีอะไรบ้าง และเป็นผู้เติมก้างปลายอย่างๆ ที่แทนถึงปัญหาต่างๆ ลงไป ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์ได้ว่า นักเรียนแต่ละคนมีปัญหานั้นๆ และปัญหาย่อยๆ ในเรื่องของอะไรบ้าง ดังน้ำหนึ่งตัวอย่างแผนภูมิก้างปลาเพื่อแสดงสาเหตุหลัก และสาเหตุย่อยของปัญหา ด.ช. มนase รักเรียน ดังต่อไปนี้

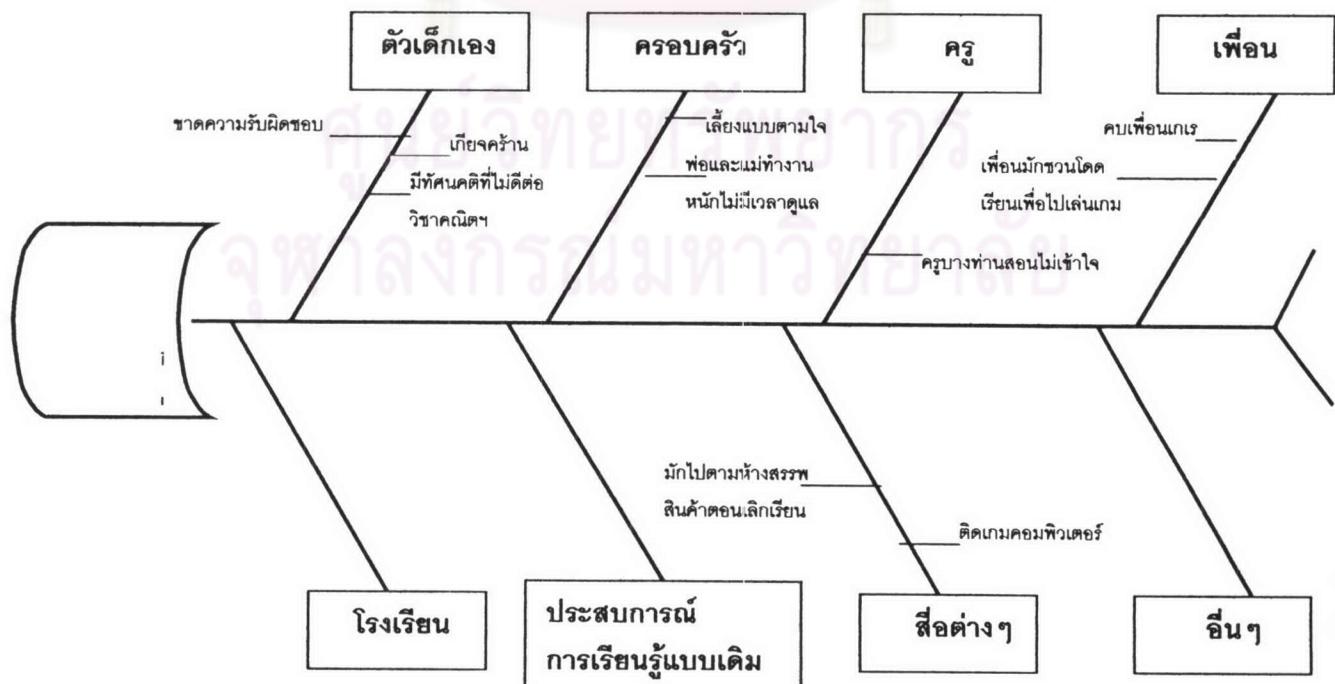
ตัวอย่าง การใช้แบบแสดงการวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล สำหรับนักเรียนที่ปัญหานอกลุ่มที่ 7

ชื่อ ด.ช.มานะ..... สกุล วัดเรียน..... เลขที่ 123...

คำชี้แจง โปรดระบุพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่เป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ท่านพบ ดังต่อไปนี้

คุณลักษณะ	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	คุณลักษณะ	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา
1	1. เข้าແຂວສ່າຍ 2. ไม่ส่งກារบ້ານ และรายงาน	6	-
2	1. ไม่เข้าข่ายในการแสดงหากความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เรียนในห้อง	7	1. ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
3	-	8	-
4	1. ได้เกรดเฉลี่ย 1.50 และสอบตกในวิชาคณิตศาสตร์ในภาคเรียนที่ 1	9	1. ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของโรงเรียน
5	1. ไม่ดูแลรักษาความสะอาดร่างกาย	หมายเหตุ	

คำชี้แจง จงใช้ ผังก้างปลา (A Fishbone Map) ระบุสาเหตุของปัญหา เพื่อแสดงให้เห็นสาเหตุหลักและสาเหตุอ่อนข้อของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

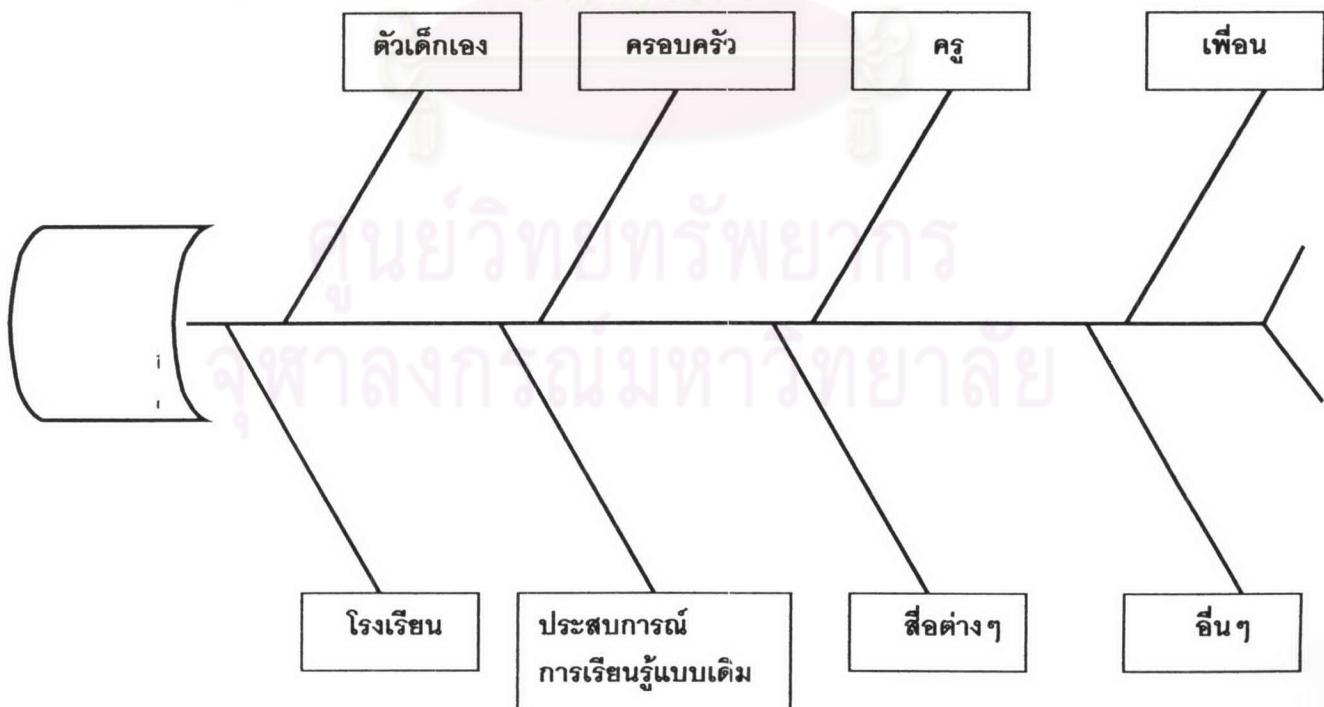
แบบแสดงการวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในกลุ่มที่..

ชื่อ สกุล เลขที่

คำชี้แจง โปรดระบุพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่เป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์
ที่ท่านพบ ดังต่อไปนี้

คุณลักษณะ	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	คุณลักษณะ	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา
1		6	
2		7	
3		8	
4		9	
5		หมายเหตุ	

คำชี้แจง จะใช้ ผังก้างปลา (A Fishbone Map) ระบุสาเหตุของปัญหา เพื่อแสดงให้เห็นสาเหตุหลักและสาเหตุย่อยของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

ขั้นตอนที่ 6 แสดงจำนวนปัญหาย่อย ๆ ของนักเรียนเป็นรายบุคคล

คำชี้แจง โปรดใส่จำนวนปัญหาอย่าง ในแต่ละรายการของปัญหาหลักของนักเรียน
แต่ละคนและวงกลม ○ ล้อมรอบจำนวนปัญหาที่มากที่สุดของนักเรียนและคน
เพื่อให้เห็นชัดว่า นักเรียนคนนี้มีปัญหาจากสาเหตุใดมากที่สุด

คำชี้แจง หลังจากที่ครูระบุจำนวนปัญหาอย่างๆ ของนักเรียนแต่ละคนแล้วให้ครูใส่ชื่อนักเรียน 1 คน ต่อปัญหาหลักที่เกิดกับเขามากที่สุดเพียงปัญหาเดียวเท่านั้น เพื่อให้ครูเห็นภาพว่าปัญหาที่เกิดกับนักเรียนในกลุ่มนี้ มีสาเหตุหลักมาจากเรื่องใดมากที่สุด

ที่	สาเหตุของปัญหาหลัก	รายชื่อนักเรียน	รวม(คน)
1	ตัวเด็กเอง		
2	ครอบครัว		
3	ครู		
4	เพื่อน		
5	โรงเรียน		
6	ประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดิม		
7	สื่อต่างๆ		
8	อื่นๆ		

สรุป ปัญหาที่เกิดกับนักเรียนในกลุ่มที่ มีสาเหตุหลักเกิดจาก
ลำดับที่ 1 คือ
ลำดับที่ 2 คือ
ลำดับที่ 3 คือ

แผนภาพสรุปกระบวนการวิเคราะห์ปัญahanักเรียน

วิเคราะห์ปัญหาลุ่มที่.....
เป็นปัญหานิรိอง.....

นักเรียนที่เกิดปัญหานี้
เป็นจำนวน.....คน

พฤติกรรม / ลักษณะของปัญหาที่เกิดส่วนมาก คือ

.....
.....
.....

สาเหตุหลักของปัญหาเมื่อเรียงตาม
ลำดับจำนวนปัญหาย่อย ได้แก่

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ

สาเหตุหลักของปัญหาที่ครูจะต้องแก้ไขคือ

.....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวกิตติยา ภัมรคล เกิดเมื่อวันที่ 4 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2523 อายุที่บ้านเลขที่ 57/5 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ชัยนาท สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต จากคณะครุศาสตร์ ภาควิชาแม่ยมศึกษา วิชาเอกคณิตศาสตร์ โครงการร่วมรักการผลิตและพัฒนาบัณฑิตระดับปริญญาตรี สาขาวาดแคลนคณิตศาสตร์ของประเทศไทย (รพค.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2544 และเข้าทำการศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2545

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย